43. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1987. FEBRUÁR 4.

Ludas Matyi

Lehoczki István rajza

ELHELYEZKEDÉSI TÁMOGATÁS

– Nem lehet ezt visszamenőleg is kérni? Én már vagy három éve nem dolgozom!

LUDAS-FÓRUM A 8–9. OLDALON.

– Másfél nap kiesését 30 szombaton hozzuk be!

Csak nem forintért!

Használt nyugati gépkocsik behozatalára és árusítására kapott engedélyt az idei évtől a Ramovill, amely főleg villamossági cikkekkel kereskedik. Ennek ellenére nem villanyautókat kíván eladni, hanem benzinnel működőket. És nem forintért, hanem valutáért. A HVG-ben az igazgató elmondta, hogy így választási lehetőségük lesz azoknak, akik eddig csak a Konsumexhez fordulhattak. Mindkét cégnél vehetnek autót. Itt is valutáért, ott is valutáért. Sőt, azóta hárman vannak: a napokban a fóti Vörösmarty Tsz szintén bejelentette, hogy használt nyugati kocsikat fog árusítani. Ő is csak valutáért – mert mint a Ramovillnak – így szól az engedélye.

Szerencsére továbbra sem akarok autót venni, sem nyugatit, sem keletit, ezért csupán az gondolkodtat el, milyen dinamikusan bővül nálunk a valutás boltok hálózata. Ugyen kezdetben volt az a néhány üzlet, ahol kizárólag konvertibiliset fogadtak el. Ezek is terjeszkedtek: a Lenin körúton az utóbbi időben egy édességboltból meg egy borszaküzletből lett valutás bolt, nyilván mert az édesség és az alkohol árt az egészségnek, a valuta viszont használ a népgazdaságnak. Közben kifejlődött a dolláros-márkás szex is, a most megjelent Szexpiaci körséta című könyv kimutatja, hogy a budapesti prostituáltaknak két egymástól élesen elkülönült rétege van: a belvárosiaké, akik csak valutáért, és bizonyos terek hölgyeié, akik forintért is, de nem egy Rákócziért. Így nőnek a különbségek – a kerületek között.

Ez természetesen maszek üzlet, de az állami utazási irodákban is növekszik a valutás ügyletek száma. Van iroda, amely alig kínál utat csak forintért akár Jugoszláviába is, az IBUSZ idei füzete pedig arra figyelmeztet, hogy lesznek utak, „amelyeknél a lakossági valutakeret előreláthatóan nem fedezi majd a valutában fizetendő részt, illetve levonása után csak minimális költőpénz marad." Így inkább az vállalkozzék nagyobb útra, akinek van a bankban egy kis pénze. És nemcsak forintja.

Ha ez így megy tovább, még az is elkövetkezhet, hogy lesznek bizonyos metrószelvények, amelyekre csak valutáért lehet majd jegyet váltani. (Filléres áron persze, mondjuk 10 pfennigért.) És valakinek még az is eszébe juthat, hogy egyes import cikkeket csak valutáért kellene árusítani. Például a kávét, amelyre olyan sokat költ a népgazdaság, még akkor is, ha a világpiacon esik az ára. Erről azonban nekem a kávé meg a gomba esete jut az eszembe. Kávégombával? Nemrég nyilatkozta egy szakember, hogy 30 évvel ezelőtt gombaexportunk annyi valutát hozott, amennyit a kávéimport elvitt. Azóta a kávébehozatal megugrott, de a gombatermesztés visszaesett, mert elhanyagolták. És ha most a gomba mellé sorakoztatok még jó néhány terméket, iparcikket, amely exportképes lehetne, ha nem hanyagolták volna el, mindjárt kiderül, hogy miért szorítja maga mögé egyre több területen a magyar márkát a nyugatnémet.

Földi Iván

Véletlenszerűség és szükséges

A filozófiában ugyan a szükségszerű és a véletlen közötti összefüggésről beszélnek, ám a mindennapi életben létezik a véletlenszerűség és a szükséges közti kapcsolat is, amint ezt példázataimmal is bizonyítom.

Az egyik esetben a nyugdíjas nagymama vásárol egy másfél ezer forint értékű távirányításos játékautót, amit karácsonykor ad át unokájának. A csodát kibontják a csomagból, s ím újabb csoda történik: a játékautó nem működik. Más helyzetben nyugdíjas nagymama örülne, hiszen most saját szemével győződhetett meg arról, hogy a kapitalizmusban is gyártanak selejtet, ám nyolcéves unokája ideológiailag még képzetlen és bőg. A bőgés végigkíséri a karácsonyt. Ünnepek után nyugdíjas nagymama elmegy a boltba, hogy kicseréljék a játékot, de nem cserélik, ugyanis a játékcserét jogszabály tiltja. Azaz kicserélnék, ha az autót nem bontották volna ki a csomagból. Igen ám, érvel nyugdíjas nagymama, csakhogy akkor azt sem tudták volna meg, hogy az autócska rossz, s így nem akarná kicserélni. A fránya unoka azonban nem a csomaggal akart játszani, hanem a távirányításos autóval. Nyugdíjas nagymama megkérdezi, hogy hol javíttathatná akkor meg a szerkezetet, kiderül, hogy sehol. Most már nyugdíjas nagymama is bőg, egyrészt, mert a játék – ami csaknem félhavi nyugdíjába került – nem szerzett örömet a gyereknek és még garancia sincs rá. Egy kilencvenforintos vekkerre viszont van. Egy teljes évre. Ez az összefüggés az, amit nyugdíjas nagymama sehogy sem ért.

Más. A nagy budai bérház lakói egy vacogtatóan hideg januári vasárnap áram nélkül maradtak – és ez az állapot maradt három nap és három éjen át. Kijöttek az elektromosok, mondták, hogy a hiba elhárítása az ikávésokra tartozik. Kijöttek az ikávésok, mondták, hogy az ügyben az elektromosok illetékesek. És a vita folyt, folyt, ám ettől nem lett áram. Így aztán a nagy budai bérház lakói nem láthatták a televízióban az Ipari Minisztérium magas beosztású tisztségviselőinek nyilatkozatát, melyben az állt, hogy a kemény télben is elsődlegességet élvez a lakosság áramellátása. Legfeljebb hallhatták, ugyanis a nagy budai bérház a minisztériummal szomszédos utcában van.

A két esetről az újságíró véletlenszerűen értesült. És szükségesnek tartotta, hogy megírja.

Vezda János

A SZÉPMŰVÉSZETI MÚZEUMBAN

– Nem mondanám egyértelműen, hogy víz van.

Itt és most...

– Akkor is legyen a neve Isaura!

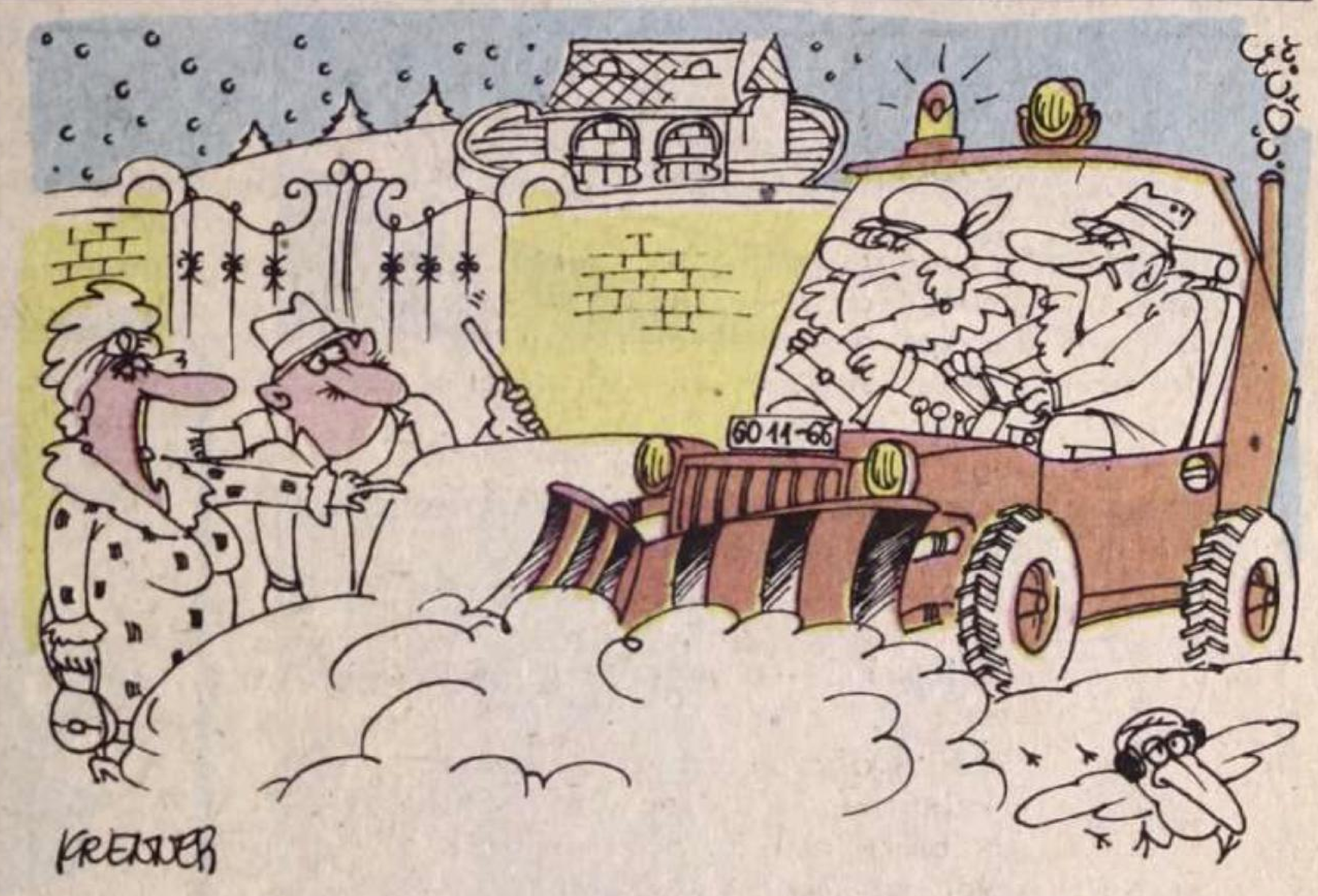
MAGYAR MEGOLDÁS

– Rittyentsd ki magad, fiam, elfutunk a gondok elől egy kabaréba.

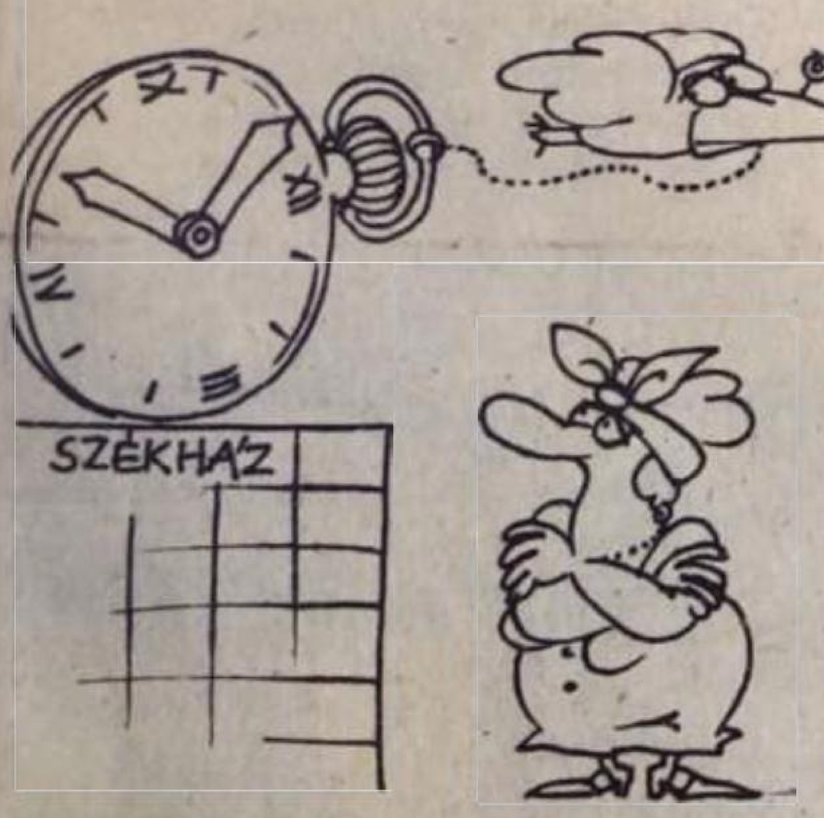

– Mit mond a kormányszóvivő, zökkenőmentes lesz a báliszezon?

– Látod, a Kovácséknak már saját hóékéjük is van!

LOPJÁK AZ IDŐMET

Erdei Tisztásné, az ismert lépcsőházi elmefutár éjjel két óra tájban halk neszezésre ébredt.

— Csak nem tolvaj az illető? — futott át agyán az ijedelem.

Végiggondolta eseményekben gazdag életét, s némi megnyugvással vette tudomásul, hogy értéktárgyai biztos helyen vannak.

De vajon mit kereshetett a tolvaj? — tette fel magában a kérdést másnap reggel, amikor már közel húsz perce várt a villamosra.

— Lopják az időmet! — fogalmazta meg a nagy igazságot Erdei Tisztásné, amikor a várva várt villamos nem állt meg a megállóban, mert próbajárat volt.

Így indult a „Lopják az időmet" mozgalom, legalábbis ha hinni lehet Erdei Tisztásné néhány évvel később keltezett visszaemlékezéseinek.

A „Lopják az időmet" mozgalomnak kezdetben mindössze egy tagja volt, de később mások is csatlakoztak Erdei Tisztásné felhívásához.

Amikor már a létszám elérte a százat, megállapodtak, hogy a teendők jobb összehangolása érdekében, minden hónap első hétfő estéjén — amikor nincs adás a tévében — találkoznak, hogy megbeszéljék a „Lopják az időmet" aktuális kérdéseit.

Ezek a találkozók az esetek többségében derűs, már-már alkotó légkörben zajlottak. A megyei küldöttek beszámoltak arról, mi mindent tettek már eddig is az időlopások csökkentésére, az országos bizottság tagjai pedig időről időre meghatározták az újabb és újabb feladatokat.

A mozgalom hamar kinőtte a kis klubterem kereteit — rossz nyelvek szerint azért, mert itt mérték szünetben a legjobb kávét — ezért úgy döntöttek: székházat építenek.

Sajnos, a székház körüli vitákban már nem volt teljes az egyetértés. A Lopják az időmet mozgalom régi, alapító tagjai beérték volna egy földszintes kis épülettel — homlokzatán hatalmas órával, hogy mindig tudják, hány óra — a türelmetlen fiatalok azonban bölcsen hallgattak, ezzel is jelezvén, hogy ők nagyobb székházat szeretnének.

A terveket egy erre a feladatra alakult bizottság bírálta el, s végül is — közbülső megoldásként — egy félemeletes ház tervrajzát fogadták el. Így aztán a kecske is jóllakott és a homlokzaton álló óra is megmaradt. (Sajnos ez az óra, mely a székház jellegzetessége lett, nem működött: olyan megközelíthetetlen helyre tették, hogy lehetetlen volt naponta felhúzni, így állandóan ugyanazt az időt mutatta: hat óra húsz percet. Innen a mondás: most jöttem a hathúszassal!)

A Lopják az időmet mozgalom székháza — osztrák hitelből, de magyar idővel — példás gyorsasággal készült el. A másfél emeletet azzal ellensúlyozták, hogy szélteben lett kicsivel nagyobb, mint azt eredetileg gondolták. Csak így lehetett ugyanis biztosítani a szükséges 1465 szobát — ennyi fizetett alkalmazottja volt a mozgalomnak, s állandóan két páternoszter hozta-vitte a fontos ügyben tárgyaló szakembereket.

Úgy látszott, minden rendben van, amikor Erdei Tisztásné tiszteletbeli elnök egy alkalommal a székház büféjében azt tapasztalta, hogy egyes árukért — például szikvíz, poharas tej — esetenként akár húsz percet is sorba kell állni.

— Lopják az időmet! — szólt oda mérgesen az eladónak, amikor sorra került. — Nem lehetne gyorsabban?

Ettől a piciny incidenstől eltekintve a mozgalom sikeresen működött. Amikor a fizetett alkalmazottak létszáma meghaladta a tízezer főt, ünnepélyes eseményre került sor: átadták a dolgozók számára a minden igényt kielégítő szabadidő központot — uszodával, pontos idő előrejelzéssel, pulzusszámlálóval.

Erdei Tisztásné már az első napon felkereste az új létesítményt. Igénybe vette a pontos idő előrejelző berendezést — ez hatvan percre előre meg tudta mondani, mikor mennyi lesz az idő — megmérette a pulzusát, majd elégedetten hazament.

Éjszaka halk neszezésre lett figyelmes, de nem törődött vele.

Csak másnap reggel ébredt rá a különös zaj okára: ezúttal nem az idejét, hanem a hat óra húsz percet mutató aranyóráját lopták el.

Föld S. Péter

FORMATERV

SZILÁNKOK

HARMONIKUS HÁZASSÁG

— A férjem kártyázik, iszik, lóversenyezik. Remekül megvagyunk, mert én vele tartok mindenben.

PÉNZ

— Ma már van annyi pénzem, hogy szerelmi házasságot köthessek.

BÓK

— Tetszem magának, Géza?
— Nagyon. De figyelmeztetem pocsék ízlésem van.

FÖLÉNY

— Engem nem érdekel a Bosnyák téri maffia. A zöldség-gyümölcsöt úgyis lopom.

ÜZLET

— Én nem nyitottam maszek vendéglőt, de húsz forintért megmondom, hol lehet jól ebédelni.

FILMSZAKADÁS

Brahoväcz meséli:
— Moziban voltam. A film elején a férfi így könyörgött a nőnek: csak egy csókot szeretnék lehelni a homlokára. Ekkor elszakadt a film. Ott folytatták, amikor a gyereküket vitték az általános iskolába.

ÉTTEREMBEN

A vendég hívatja a pincért:
— Kérem küldje ide a konyhából a szakácsnőt!
— Mi a panasza, uram?
— Semmi. Olyan a húslevese, hogy el akarom venni feleségül.

OPTIMIZMUS

— Belenyugodtam, hogy az elkövetkező száz évben ősz leszek.

PÉCHES HUMORISTA

— Már a más viccei sem jutnak az eszembe.

KÓRTEREM

— Osszuk el a látogatókat egymás közt, így a magányosoknak is jut.

VÁGY

— Hölgyem, szeretnék csalódni magában. Persze, ehhez meg kellene ismerkednünk.

ZÁRÓRA ELŐTT

— Van egy átadó nagyfröccsöm felárral.

SZTK-BAN

— Ideges vagyok. Mit ajánl ez ellen doktor úr?
— Bemutatom önt egy még idegesebbnek.

Galambos Szilveszter

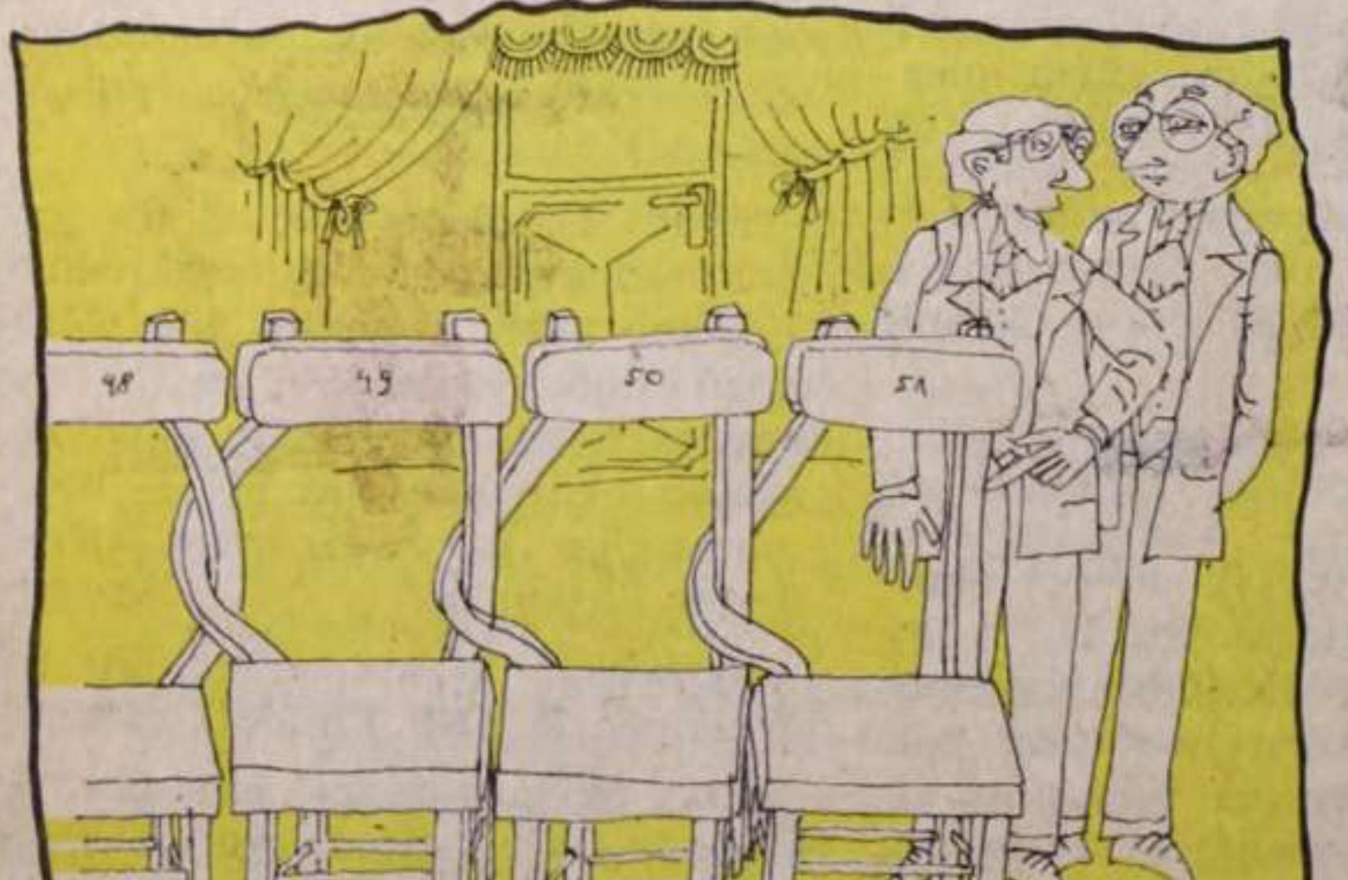
IN FLAGRANTI

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Az és időmben még nem ismerték az új divatot, a számítógépes partnerválasztást.
— És hogyan jutottál akkor a feleségedhez?
— Pókeren nyertem.

SZÉK FORMATERV KULTÚRHÁZAKBA

— Így nem lopják el a székeket!

– Hozhatjuk a beteget, professzor úr?

A DIPLOMATA KIKAPCSOLÓDIK

– Végre, sehol egy ember!

MI OTT VAGYUNK EGYIK-MÁSIK KILOMÉTERKŐNÉL

Az UNESCO megint fura dolgokat sütött ki rólunk, mert ezek a statisztikusok nem férnek a bőrükbe. Például, hogy mi töltjük a legtöbb időt a munkahelyünkön. Többet, mint a güzü japánok, akiknek elveszett a napjuk, ha nem macerálják huszonöt órán át a futószalagot és szégyellik magukat, ha nem kapnak hetenként kétszer sérvet. Ezzel szemben majdnem nálunk a legalacsonyabb az egy főre eső termelési érték, alúlmúlja még a polinéz tohuvabohukét is, akik pedig munkahetenként nyolc napot heverésznek a baobab árnyékában és szárított szöcskét is csak akkor esznek, ha a szájukba ugrik.

Vagyis ott vagyunk az elején, ott vagyunk a végén, csak közben marad ki egy s más.

Teszem azt Spéci Hubert egyszerű ember eltölt egy önfeledt órát szíve választottjával, aztán pár hónap múlva epéskedni kezd.

— Csúnyán megdagadtál, Lujza, persze mert örökké koleszterint habzsolsz.

Újabb pár hónap elteltével megszületik a kis Spéci és akkor mindketten csodálkoznak:

— Ez meg honnét bújt elő?

Vagy mondjuk Rotbart Jenőt agyba-főbe dicséri az érettségi elnök.

— Gratulálok, fiatal barátom, ön világszinten szóbelizett az immaginárius holográfia forgásintegráljából.

— Na ja — mondja erre Rotbart Jenő —, mert mindig figyeltem az órán. Valósággal csüngtem a professzorok ajkán.

— Akkor mivel magyarázza, hogy a magyar írásbeli papírját viszont üresen adta be?

— Nagyon egyszerű. Nem tudok írni.

— És olvasni?

— Csak szájról.

Mert ott vagyunk az elején, ott vagyunk a végén, csak közben marad ki egy és más.

Megalakul mondjuk a Gigantacél Világtröszt. Marketing, piackutatás, trendfürkészés, anyámtyúkja.

Aztán exportálnak két ziherhejctűt. Az egyiket abból is visszaküldik, mert az árán tizenhat robotot vásárolhatnak Hongkongból s ezek mindegyike húszmillió önjáró ziherhejctűt köp ki percenként.

Vagy összeül a Munkásököl Vasökölről elnevezett szocialista brigád, hogy megtanácskozza hová köll sújtani. Felmérik a terepet, sehol egy herceg, sehol egy gróf, a burzsoákról nem is beszélve és akkor dr. Szeplőhegyi Eduárd, a brigád vezetője összegzi a helyzetet:

— Ez nagy mértékben egyszerűsíti a helyzetet emberek. Nem sújtunk sehová és passz.

Sújthatnának esetleg az üllőre, netán a szeg fejére, de a kalapácsnyél az adott tervidőszakban éppen hiánycikk. (Persze, aki azt mondja, hogy a fejesek sem azért fejesek, mert mindig fején találják a szeget, az fején találta a szeget.)

A vándorzászlót mégis megkapják, mert valakinek oda kell adni, különben beleszáll a moly, de ők nem veszik át.

— Túl nehéz — mondja dr. Szeplőhegyi Eduárd. — A nyavalya fogja cepelni.

Mert ott vagyunk az elején, ott vagyunk a végén, csak közben marad ki egy és más.

Nemrégiben egy pillanatra azt hittem, hogy megvan a rejtély nyitja. Stux Bendegúz kétkezit ugyanis egy gyümölcsfa alatt szenderegve találtam.

— Lustálkodunk? Lustálkodunk?

— Szó sincs róla. A nagy elődök követése. Várom, hogy a fejemre essen egy alma.

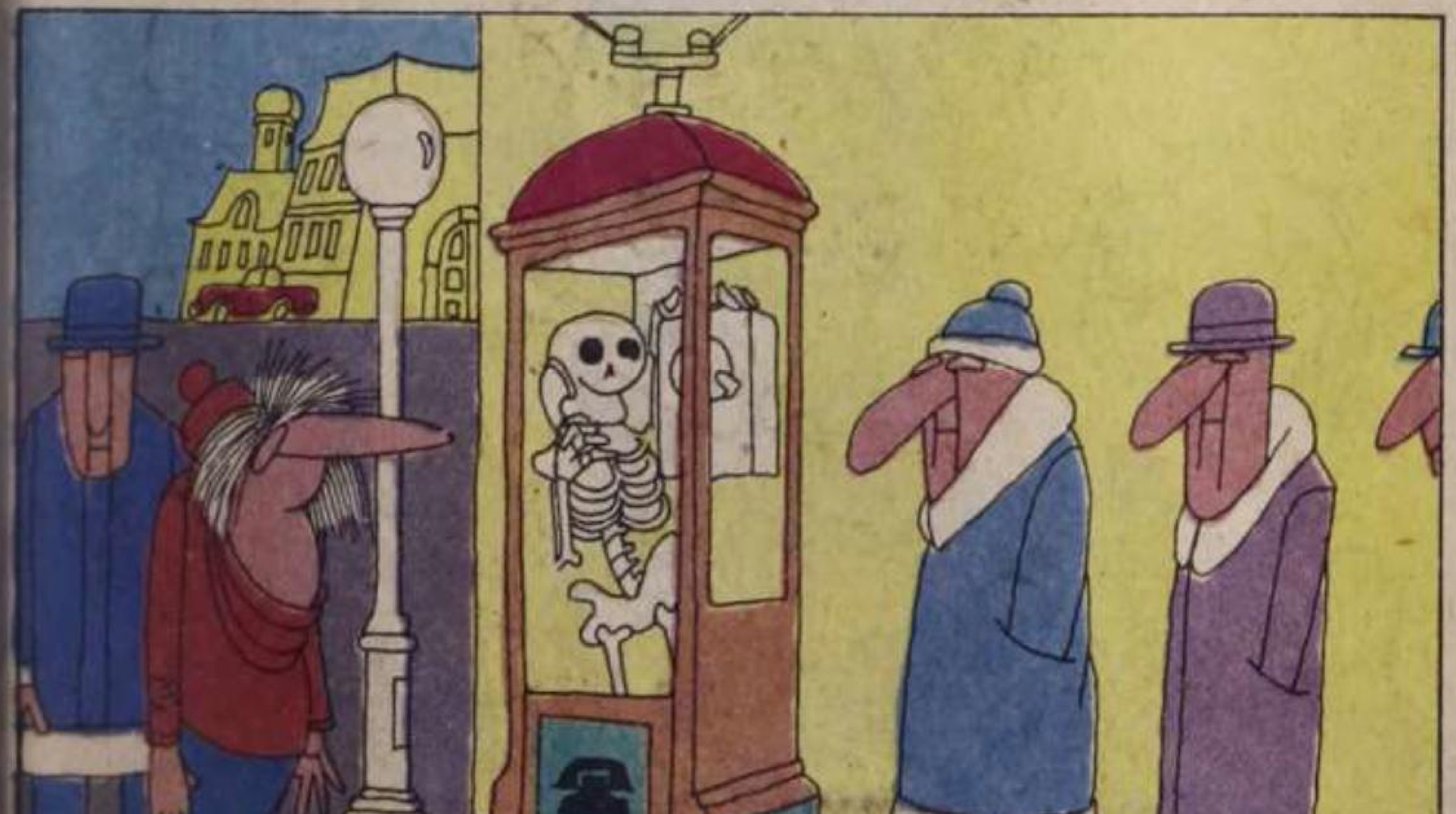
— Hogyhogy?

— Nézze, Sir Isaac Newtonnak is a fejére esett egy alma és ettől világrengető felfedezésekre jutott. Annyira, hogy ma is áhítattal emlegetjük a nevét.

Megnyugodtam. Szóval nem közöny, hanem tudásszomj. Viszont észre kellett vennem, hogy közvetlen sikert ettől a kísérlettől sem remélhetünk.

Körtefa volt.

Peterdi Pál

VONALRA VÁRVA

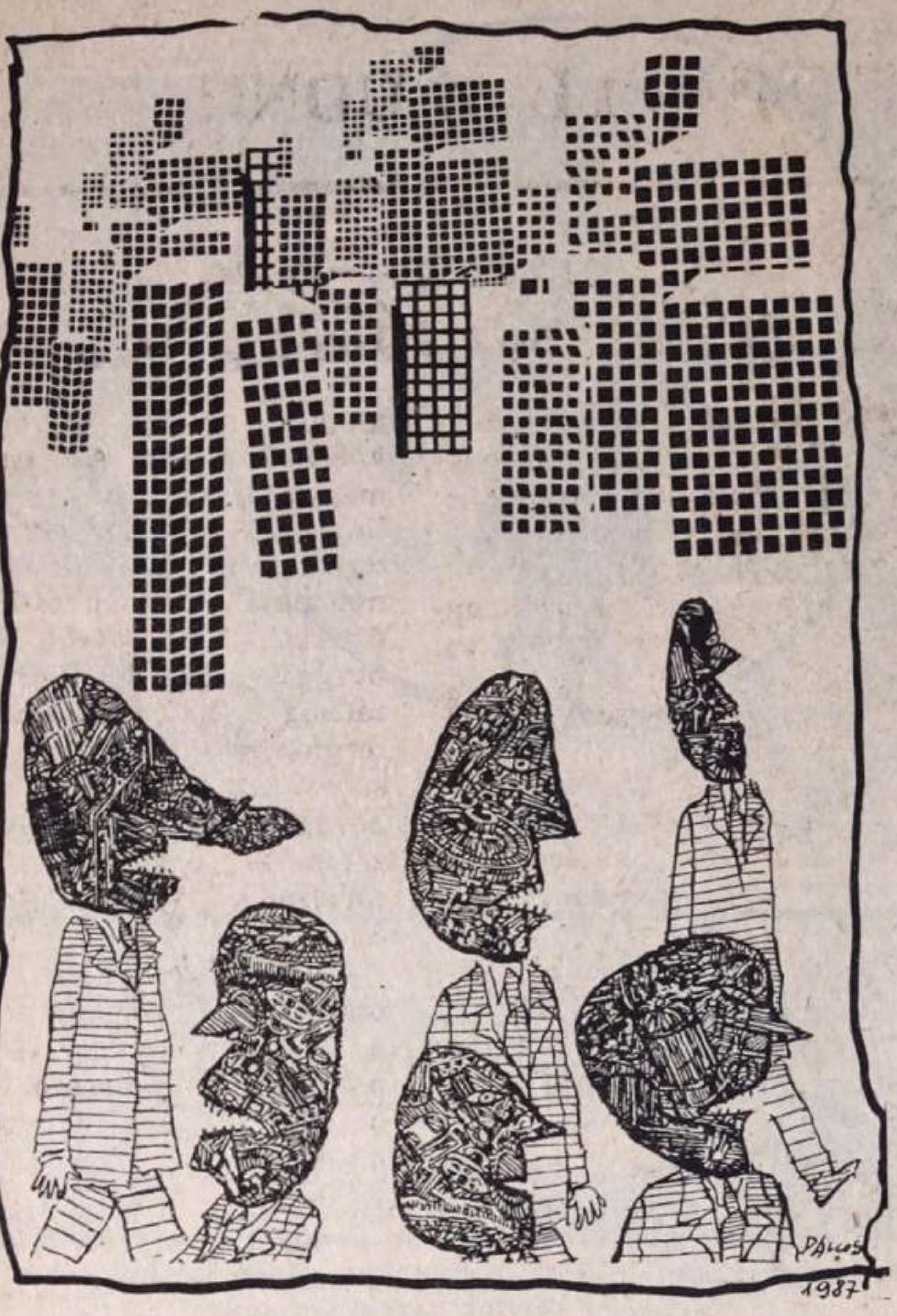
KOMATÁL

Isauráról jut eszünkbe -

A CSEHSZLOVÁK MENTŐK JAVÁRA NE GYŰJTSÜNK!

MONOTONIA

ÁTSUBLÓDOZÁS

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Azért kedvelem a tévét — de hiszen mondtam már a szerkesztő úrnak —, mert olyan, mint a feleségem. Édes nejem is évente legalább egyszer átrendezni a lakást, pohárszék helyére teszi a tükröt, egy sarokból a másikba tolja a sublódot. A tévében is végbement az év elején esedékes sublód-tologatás, más időpontban jelentkeznek egyes adások, megunt műsorok helyére mások által újnak mondottak kerültek. Egy hónap után körbetekintve az átsublódozott tévéberendezkedésen, az az érzésem, hogy több lett a kurtakocsmás-típusú műsor, melynek láttára hitvesem rendszerint így kiált: megint ülnek, beszélgetnek, isten áldja meg kenteket! S már megy is a konyhába, dolgára. A beszélgetés jó dolog, szerkesztő úr, de legalább két ember kell hozzá, egyik, aki tud mit kérdezni, a másik, aki tud mit mondani. Mitmondós mégcsak jobban akad, a mitkérdezős a kevés. Illetve a jólkérdezős. Mert az érdektelen vagy eleve tudott dolgok erőltetett, olykor erőszakos felkérdezése fölösleges dolog. Egyre kevesebb idő jut a produkciókra, egyre több teret foglalnak el a riporteri elménckedések. És ezek a beszélős műsorok olyan egyformák kezdenek lenni, hogy nehéz köztük tájékozódni. Nekem van egy biztos szisztémám a megkülönböztetésükre! Ha egy nő és egy férfi téblábol műsorvezetőként és laposakat mond — akkor ifjúsági; ha telefonozni lehet nekik — akkor belpolitikai; ha kellemes a műsor — akkor Vitray. Neki még azt is elnézzük, ha olyannal ül le beszélgetni, akitől százszor elkérdeztek már minden elkérdezhetőt, gondolok itt a mi Isaulindánkra, a kedves kis vijjogó művésznőnkre, akivel semmi bajom, azon kívül, hogy sokallom, amennyit kapunk belőle. A tévé akarva-akaratlanul is sokat tesz azért, hogy ráuntasson bennünket egyik vagy másik emberre. Az elmúlt hét műsor-mottója például az is lehetett volna: Gáti Oszkár mindenkinek. Láttuk őt a Stúdióban, sérelmeit panaszlóan, láttuk a Börtönkarrier című tévéjátékban, vele mondatták a szombat esti verset, s legalább háromszor (A szerencselovag; A D-tényező; Második fejezet) hallottuk a hangját szinkronizált filmekben. Tehetséges ember, rokonszenves, de hat nap alatt hatszor a habostortából is sok. Hogy nem veszik ezt észbe számba a műsorszerkesztő urak, harminc esztendős tapasztalatokkal a hátuk mögött?

— Oscar Wilde szerint mindenki a maga baklövéseit nevezi tapasztalatoknak...

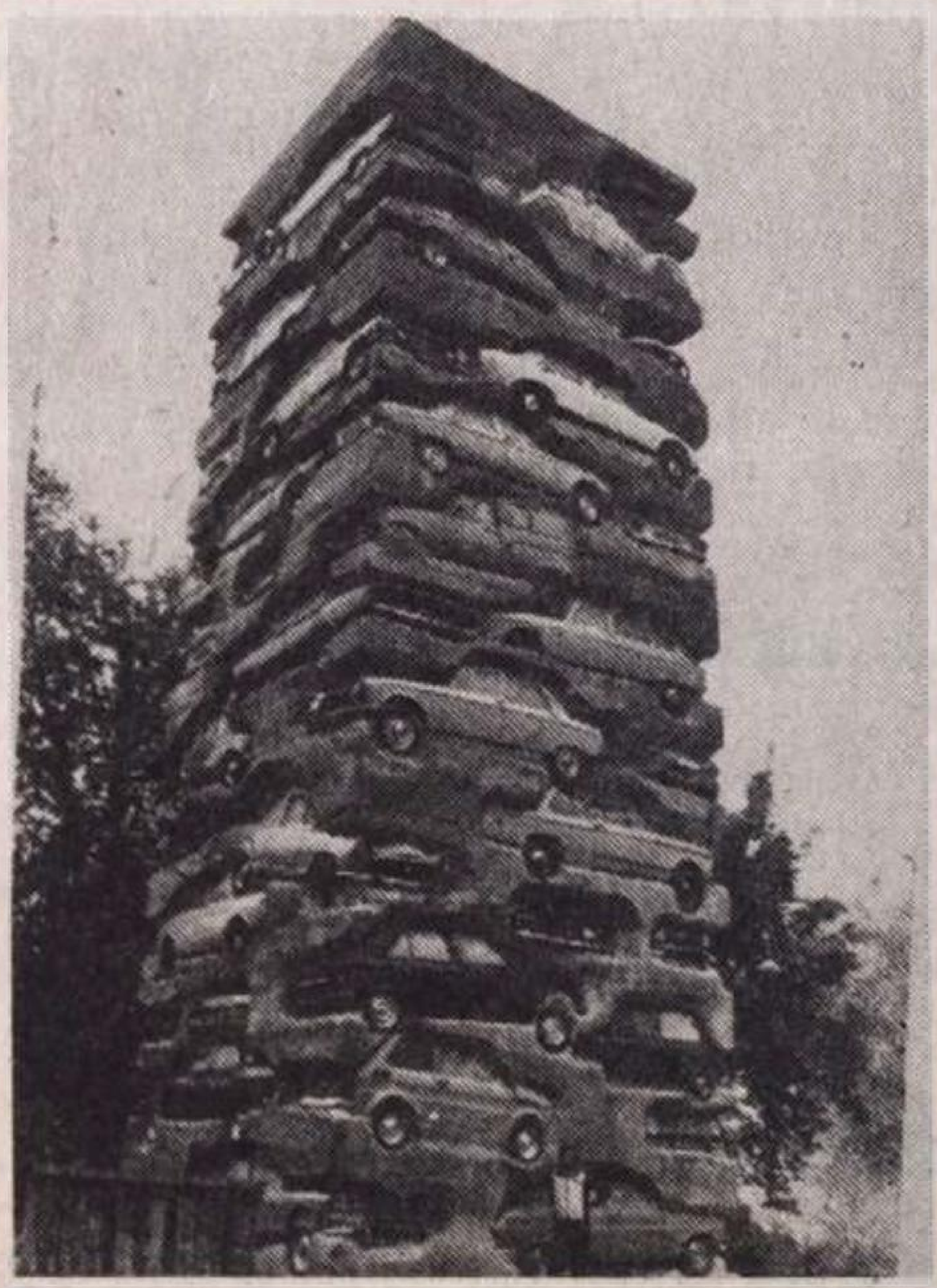
— Akkor pedig óriási tapasztalat-tára lehet a tévénknek. De nem akartam én senkit sem bántani, különben is elkanyarodtam egy kicsit a témától, mert annyit szerettem volna csak, ha megírná szerkesztő úr, hogy legyen kevesebb az ál-beszélgetés, az unalmas együttücsörgés, a tanyázás...

— Annál is inkább, mert a tévéből tudjuk éppen, hogy a tanyázás nemcsak azt jelenti, hogy csevegdélve elüldögélünk valahol, tanyázásnak nevezik azt is, ha a műkorcsolyázó elterül a jégen. Amióta ezt tudjuk, két féle summás ítélkezés divatos családunkban. Na, ezekkel jól eltanyáztunk, mondjuk ritkábban, elégedetten egy-egy műsor után. Na, ezek jól eltanyáztak! — mondjuk elégedetlenül, sűrűbben. Mind sűrűbben...

Radványi Barna

FOTÓSAROK

Szuperbiztos parkoló

Uj parkolóház épült a főváros egyik belső kerületének peremén. Az olcsó, ám igen praktikus létesítménnyel a Belváros parkolási gondjain kívánnak enyhíteni.

A parkoló, amelynek földszintjén étterem, posta és biztosító kapott helyett, nagyon egyszerűen működik. Minden autó speciális hívójellel van ellátva, melyet egy elektronikus berendezés működtet. A gépkocsi tulajdonosának nincs más dolga, mint füttyenteni egyet, s kedvenc járműve ötven másodpercen belül, melegített motorral előáll.

Szakértők már javában dolgoznak, azon, hogy a parkolási gondok további enyhítésére, az autók közötti réseket hogyan lehetne hasznosítani? Jelenleg ugyanis betontömbök választják el egymástól a gépkocsikat, de egy új eljárás segítségével két Lada és egy Trabant által határolt területen vigalmi negyed, esetleg gyorsbüfé létesíthető. Ez utóbbira versenytárgyalást írnak ki.

efespé

(MTI — Külföldi Képszolgálat)

TÖMEGKOMMUNIKÁCIÓ

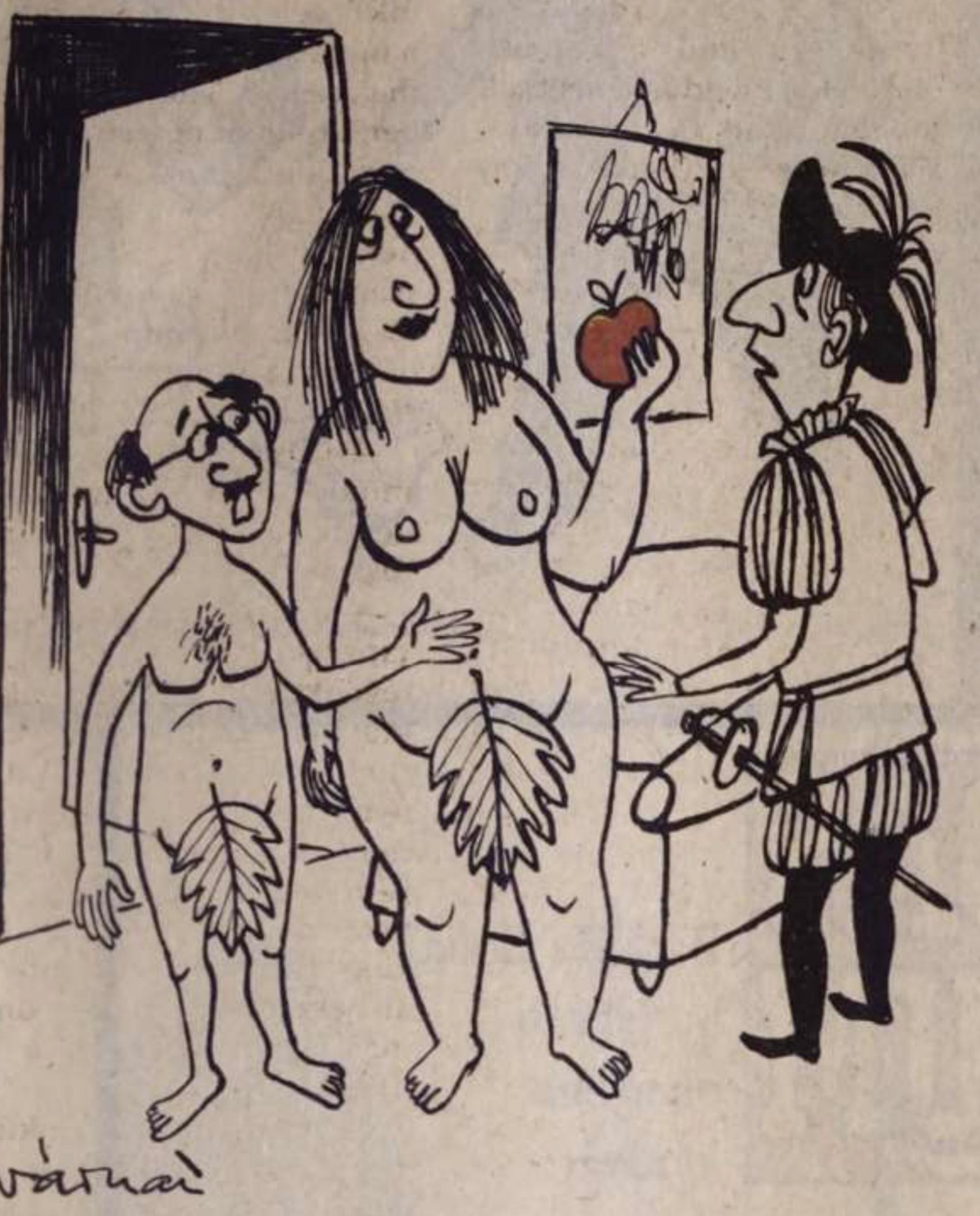

Mi a hasonlóság a tehetség és a füzesgyarmati gáz között?

HA KITÖR — ELFOJTJÁK.

Vigaszunk a bérstop ügyében

ÁPRILIS ELSEJÉIG MÁR CSAK 56-OT KELL ALUDNI!

– Ez volt a legolcsóbb jelmez.

– Na, ki jött vérvételre?

– El van adósodva az OTP-nél, és még maga akar játszani?

...BEÚSZIK EGY BOSZORKÁNY...

A szakállas fiatalember beviharzott a vezérigazgató irodájába, hellyel kínálta magát és hadarni kezdett:

— Ön értesítette reklámügynökségünket, én pedig megjelentem. Grafit vagyok. Grafit Konrád reklámszakember. És valamint menedzser, ruhatervező, fotós, rajzoló, világosító, gegman, grafikus, operatőr, retusőr, plakátragasztó, hangtechnikus, képtechnikus, fogtechnikus... ööö... szólítson csak művész úrnak. Szóval hirdettetni akar? Pompás. Kezdhetjük?

A vezérigazgató feje zúgni kezdett az információözöntől. Aztán bágyadtan legyintett: — Na igen, új termékkel jelenünk meg a piacon. A kultúrvízzel. Ezt kellene valahogy beharangozni.

Grafit a körmét rágta. — Speciel a harangozáshoz nem értek, de majd csinálunk valamit ezzel a kultúr... mi a fene ez a kultúrvíz?

A vezérigazgató arcvonásai megkeményedtek. — Ez gyári titok — mondta fenyegetően —, maga ne fürkésszen és ne vizslasson, maga reklámozzon! Tévé, rádió, újság, falragasz, mozi, cirkusz, metró, illemhely, mindegy, hogy hol, a lényeg: fogyjon a kultúrvíz.

— Fogyni fog, vezérkém, még magának is kedvet csinálok ehhez az izéhez... Mit szólna egy videokliphez? Horror. A képen beúszik egy boszorkány, a füléből csirkebél lóg ki, snitt, fürdőszoba, kád vízben gyönyörű lány gyanútlanul habozik, snitt, boszorkány be, nagytotál, söprűje nyelével csapkodja a lány farát, még nagyobb totál, és közben azt sipákolja: „Legközelebb majd kultúrvízben fürdesz!"

A vezér a haját tépte: — Maga szerencsétlen, ivásra való a mi termékünk, nem fürdéshez! Különben sem kell horror. Valami művészit...

— Van művészi! Operaház, Rigoletto, Gilda áriát dalol, snitt, balról kiváló színész beöltözve közgazdásznak. Az egyik megszólal: „...a devizális kihatások növelik a termékstruktúra csúcstechnológiájának munkaráfordítását..." A másik közbevág: „...a piacorientáltság hatékonyságának termelékeny átütemezése..." A harmadik közbevág: „Ne halandzsázzatok, öntsünk tiszta kultúrvizet a pohárba!" Snitt, csapó...

— A maga fejére ráférne egy jó nagy csapó — morogta kedvetlenül a vezérigazgató. — próbálkozzék talán valami sporttal...

belopakodik az udvari bolond atya és elkiáltja magát: „Nekem minden víz úgy hiányzik, mint púp a hátamra, kivéve a kultúrvíz!" Na, milyen?

— Minden képzeletet alulmúl.

— Ha nem, hát nem. Legyen irodalom. Neves színész szaval a képernyőn. Vagy a rádióban: „A radványi sötét erdőben halva találták Bárczi Benőt." Hosszú, baljós szünet közbeiktatva, snitt, versmondó fojtott hangon folytatja: „...de feltámadt, mert kultúrvizet itattak vele!" Na, ehhez mit szól, vezérkém?

A vezérkém megtörölte homlokát. — Maga ne Arany Jánost reklámozza...

— Shakespeare? III. Richard? Országomat egy palack kultúrvízért?

— Inkább hagyjuk a művészetet. Talán valami közgazdaság...

— Vezérkém, manapság az is művészet... Oké. Totálkép, az Országos Tervhivatal székháza, kamera pásztáz és közelít a tanácsteremhez, három

— Nem tétel. Kép beúszik a mexikói stadionba, hangzavar bekeverve, trükkfelvétellel a magyar csapat lő egy hatost a szovjeteknek, tribün őrjöng, alá zene: Vámosi—Záray ria, ria, Hungária, snitt, trükkfelvételen premier planban Végh, Östreicher, Mezey, még egy Mezei, párás szemekkel koccintanak, az ital habja lefolyik a bajuszukon, esetleg beléphet az ajtón Isaura, ő is iszik, neki is lefolyik a hab a bajuszán, snitt, cirill, arab és gót betűkkel megjelenik a felirat: „Tésztára igyál kultúrvizet!" Na?

A vezér ziláltan felemelte a kagylót, felkérette néhány karatézó rendészét és elcipeltette velük Grafit Konrádot. Aztán kiadta az utasítást a termelési igazgatónak:

— Leállni a kultúrvíz gyártásával, áttérünk apró reklámszakemberek megmunkálására. Teljes kapacitásra állítani a prés- és forgácsoló gépsorokat. Az első munkadarab már úton is van...

Fekete Gábor

LUDAS FÓRUM

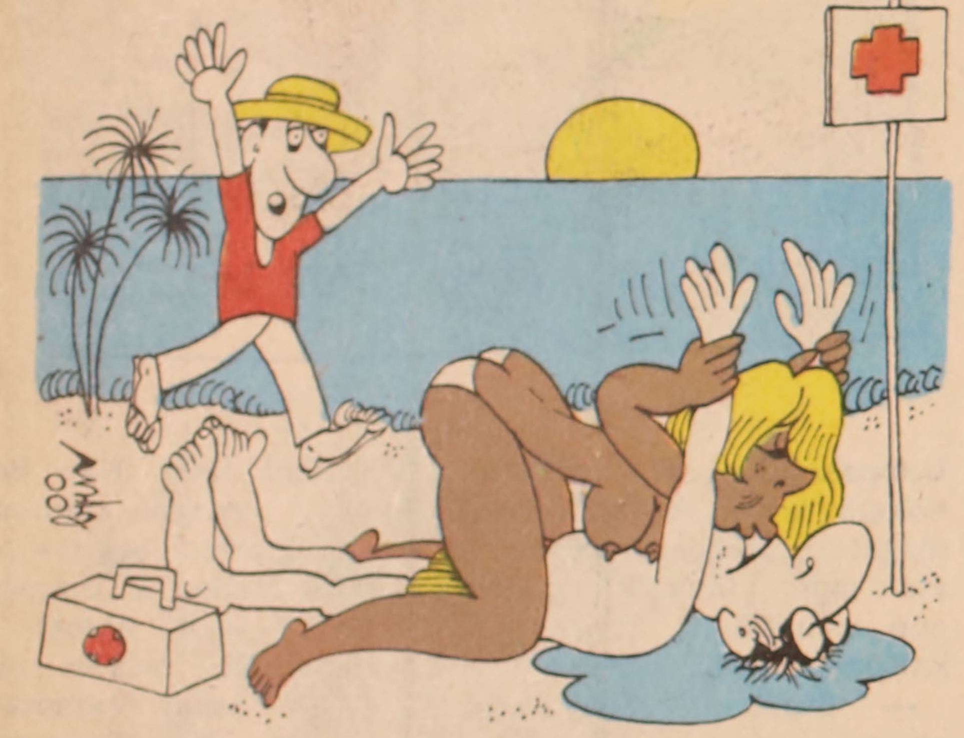
Barkász Ilona budapesti olvasónk kérdezi:

ÖNÖK MILYEN SEGÉLYT SZERETNÉNEK?

Balázs-Piri Balázs:

– Szeretném, ha átütemeznék az adósságaimat.

– Elsősegélyt a Bahama-szigeteken.

Fülöp György:

– Ugyan kérem, nekem mindent magamnak kell kiásnom.

Árkus József:

Lelki segélyt, telefonon. Ehhez telefonom és lelkem már van.

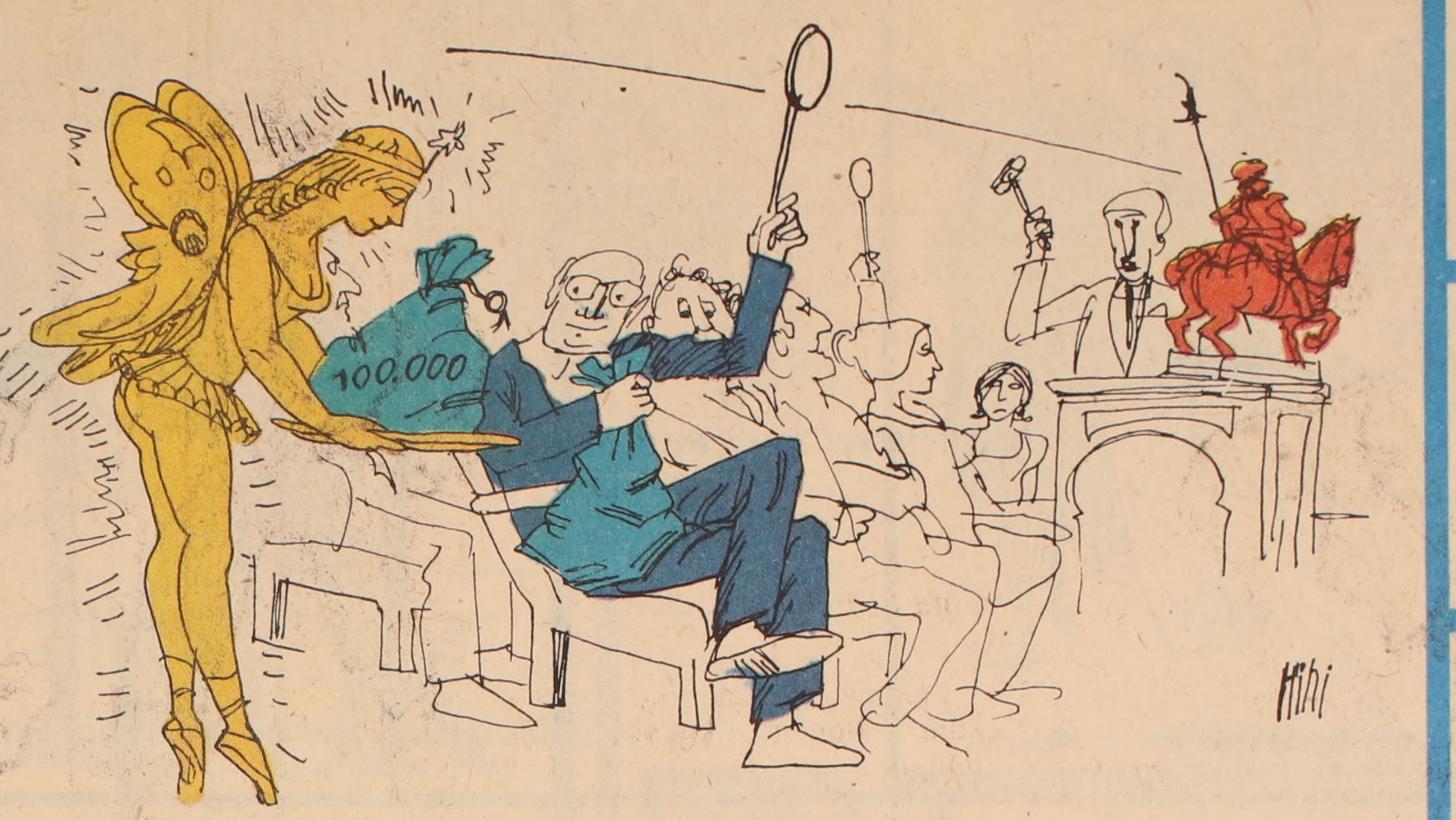
Föld S. Péter:

Mindegy, csak ne adni, hanem kapni kelljen.

Hegedűs István:

– Mindenesetre ennél valamivel többet.

– Árverési segélyt. Rögtön továbbítanám egy állami vállalatnak.

Fekete Gábor:

Most nem kérek, adják inkább az afrikai Nemzeti Színház éhező sportolóinak.

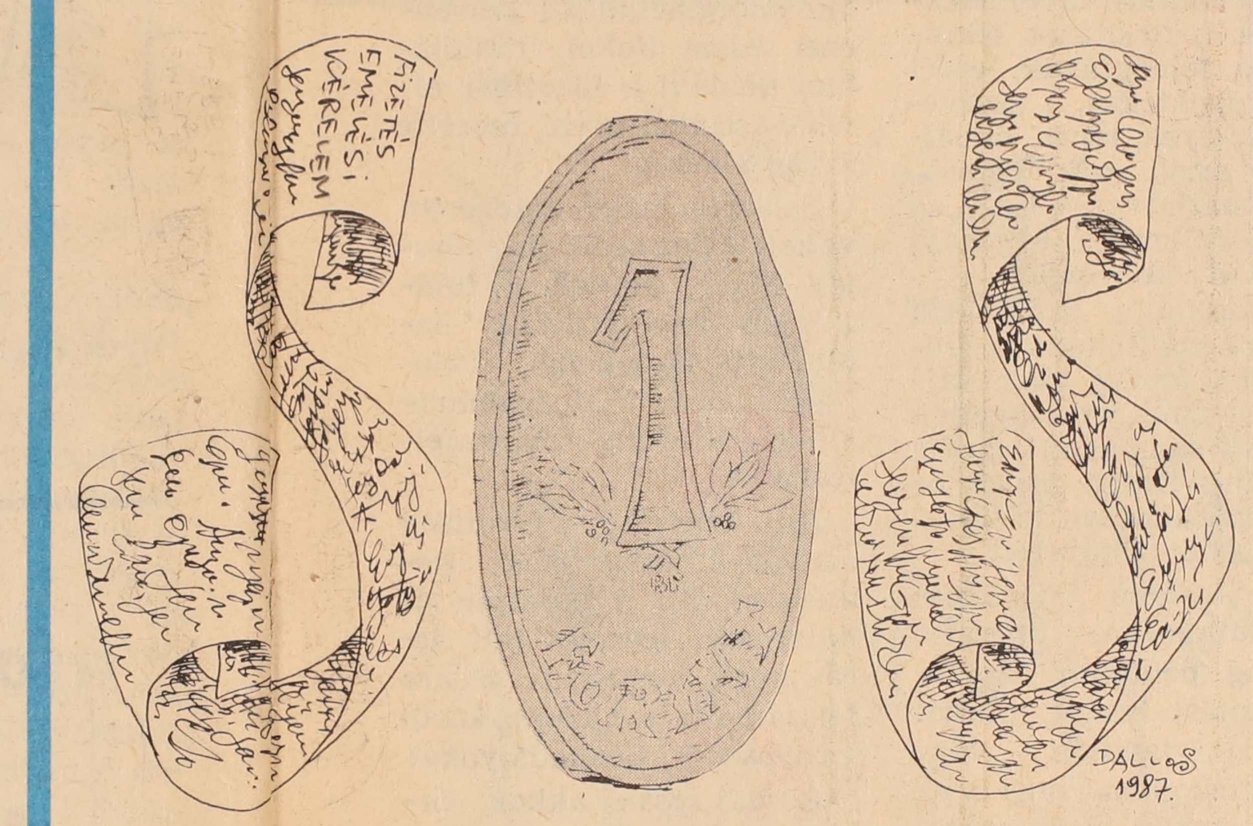
Peterdi Pál:

Öregségit. Gyakran, sokat, százhúsz évig.

Münz András:

Számomra ez nem gond. Még harminc évig segélyezem az OTP-t. Talán megéri . . .

Dallos Jenő:

– Találják ki.

Galambos Szilveszter:

Mázlista vagyok. Nekem már 1942-ből van szegénységi bizonyítványom.

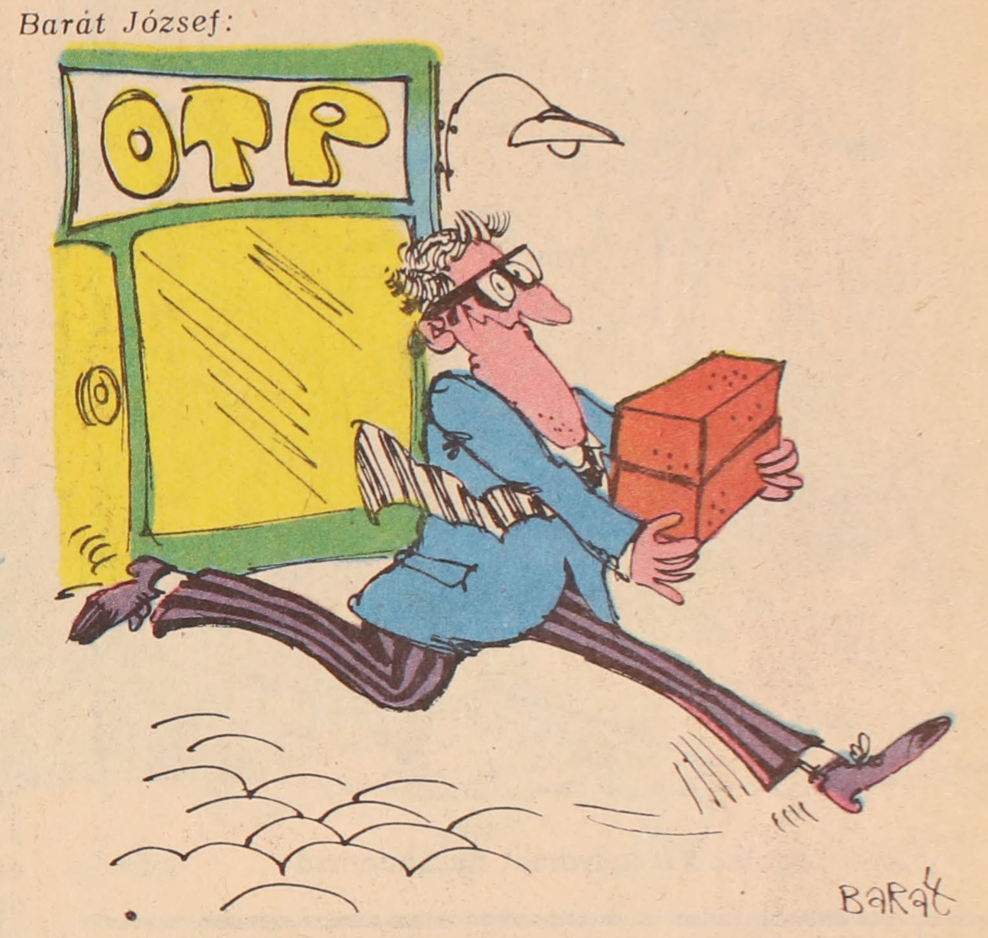
Radványi Barna:

Ha van színválasztás: Vörös Segélyt.

Trunkó Barnabás:

Semmilyet. Ugyanis pokrócom, sátram és gyógyszerem már van.

Barát József:

– Építési segélyt. Egy téglát a Nemzeti javára, egy téglát a lakásomra.

Krenner István:

– Én nem segélyt akarok, hanem fizetést.

Sajdik Ferenc:

– Nekem mindegy, csak gyorssegély legyen.

Szilágyi György:

Nem fogadok el segélyt attól,
(bár nem kevés gond nyomja a vállam),
ki maga is segélyre szorul,
nevén nevezve: a magyar állam . . .

Földi Iván:

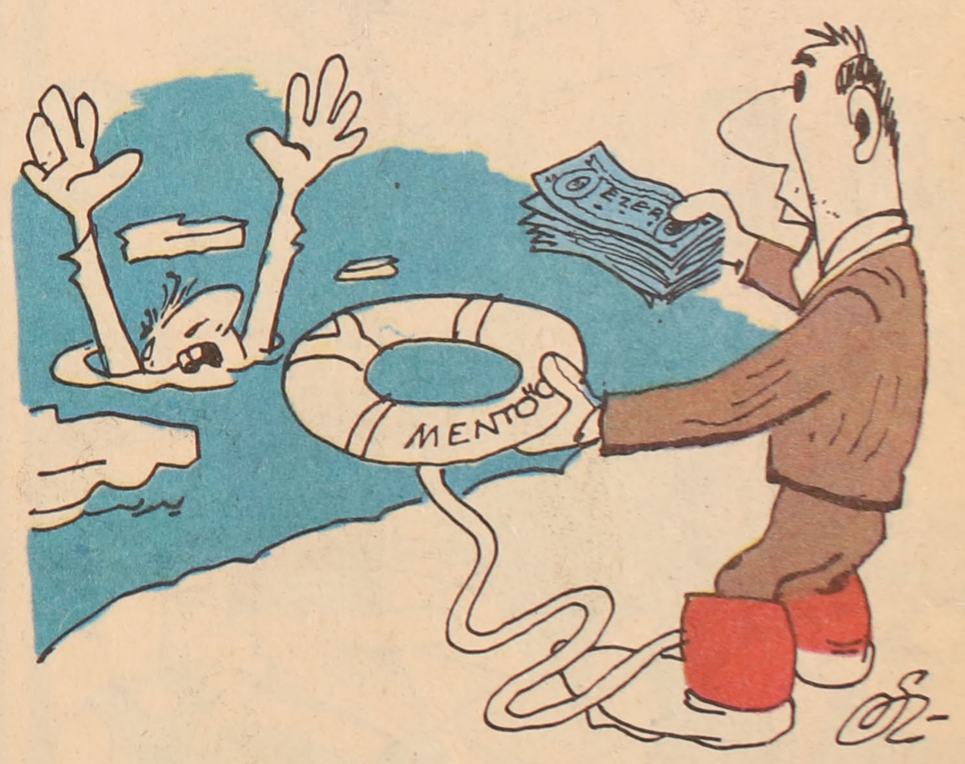
Minden forinthoz egy ötvenfillérest.

Brenner György:

– Ha egyszer az én lakásfelújításomért koncertezne a popvilág.

Szűr-Szabó József:

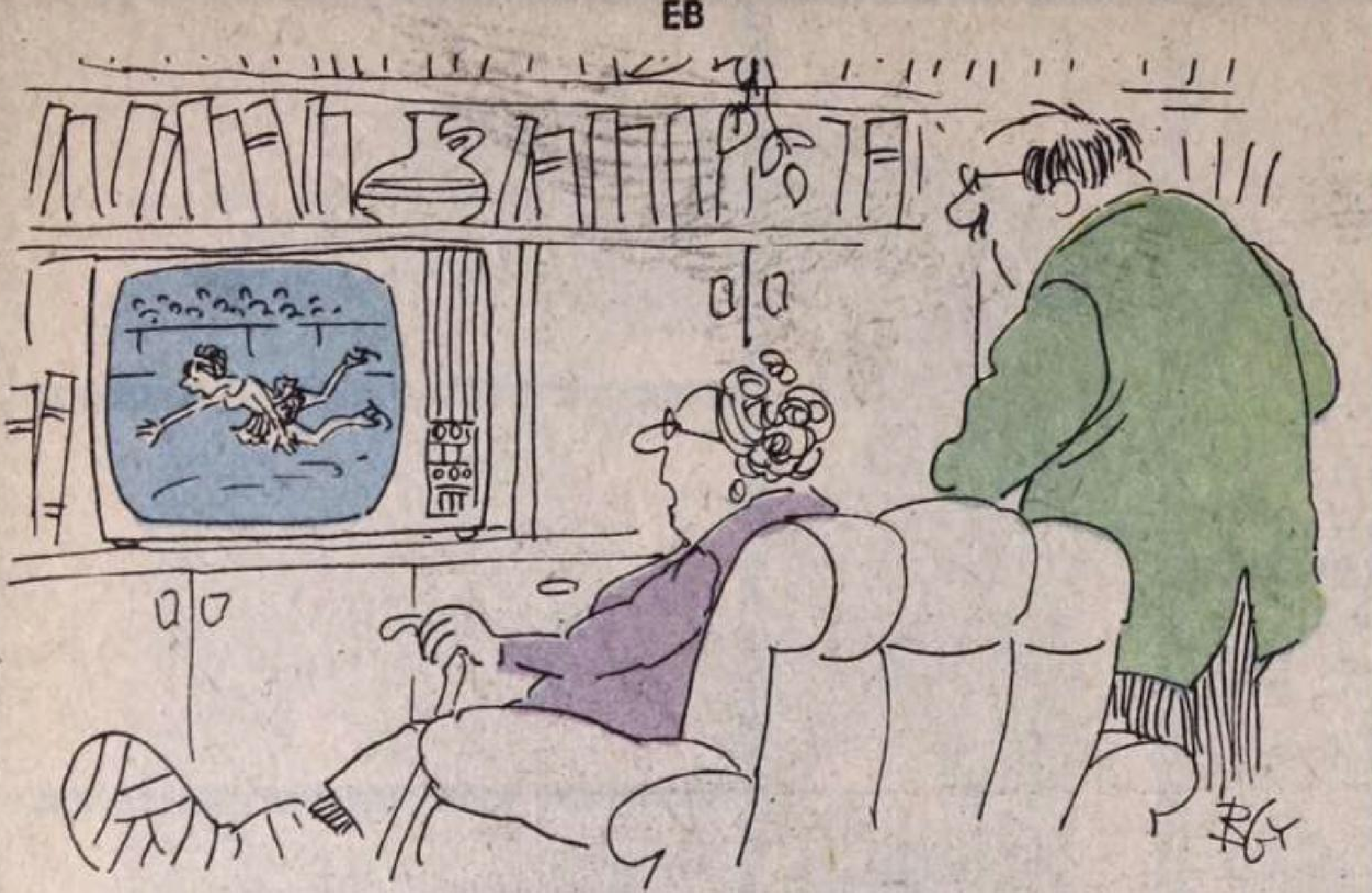

– Melyiket akarja?

Vezda János:

Azt tudom, hogy milyet nem: bevonulásit és temetésit szubjektíve, anyaságit pedig objektíve.

EB

– Istenem, miért nem szórják fel egy csipet homokkal azt a jeget?!

– Tessék talán a jövő héten benézni egy maszekhoz!

– Legalább a kutyámat ne bodorítsd . . .

OPERATÍV BIZOTTSÁG

Amint lehullott az irdatlan mennyiségű és váratlan hó, házunkban, a Kőhágcsó utca 14-ben is megalakítottuk az Operatív Bizottságot. Elnökévé, Csuhajda bácsit választottuk meg az I. emelet 3-ból, aki régi iparos ember és már rengeteg kárt okozott a háznak. Úgy gondoltuk, hogy míg operatív bizottságozik, addig legalább nyugtunk van.

Beválasztottuk a bizottságba Psutz lakótársat is, aki a Mérésügyi Hivatalból ment nyugdíjba, s aki egy elmés szerkezettel naponta megmérte a lakóházunkra hullott hótömeg mennyiségét. Be akartuk választani Karamell urat is a IV.-ről, de ő nem vállalta a tisztséget, miután kiderült, hogy nem aperitif bizottságról van szó.

A bizottság reggeltől estig ülésezett és mindennap megállapította, hogy támad a tél. Házunkban a közlekedés teljesen leállt, de az operatív bizottság résen volt, ugyanis ők állapították meg először a közlekedés megbénulását.

A bizottság elsősorban a kenyérellátás zavartalanságának biztosítását tekintette fő feladatának, ezért rohamcsapatokat szervezett, amelyek kővel dobálták a sarki pék üzletét, arra számítván, hogy a pék hívő ember és majd visszadob kenyérrel.

A testület a szülő nők kórházba szállítására is erősen koncentrált, csak sajnos a házunkban egyetlen szülő nő sem akadt, pedig a mokány Szalai Berci az utolsó pillanatban minden tőle telhetőt elkövetett.

Az iskolába járókkal kapcsolatban az operatív bizottság példásan határozott döntést hozott, miszerint: a tanulók vagy mennek iskolába, vagy nem. Az eredmény természetesen az lett, hogy csak Tarpataki Béla (III. em. 2.) verekedte el magát az iskoláig. (Most végzi az esti gimnázium első osztályát.)

Az operatív bizottság közleményt adott ki arról, hogy a lakóbizottság erői, egymással vállvetve, megfeszített munkával majdnem megtisztították a hótól Karcsai néni első emeleti ablakpárkányát.

Az operatív bizottság végig biztosította a zavartalan energiaellátást. Petrenczei bácsi Sokol rádiójában például a bizottság elnöke személyesen cserélte ki az elemet.

Persze a nagy csapásnak voltak vámszedői is. Shulek Mary, akinek a földszinten van butikja, hamisított hongkongi hógolyókat hozott forgalomba „Pierre Cardin" márkafelirattal.

Az operatív bizottság azonban mindvégig keményen állt a posztján és határozott ígéretet tett arra, hogy augusztus 20-ára felszámolja a házunk körül tornyosodó hóakadályokat.

A baj csak akkor történt, amikor Kupferschmidt szaktárs a földszint 5-ből hazajött a melóból, fogott egy hólapátot és tempós mozdulatokkal negyedóra alatt ellapátolta házunk elől a havat.

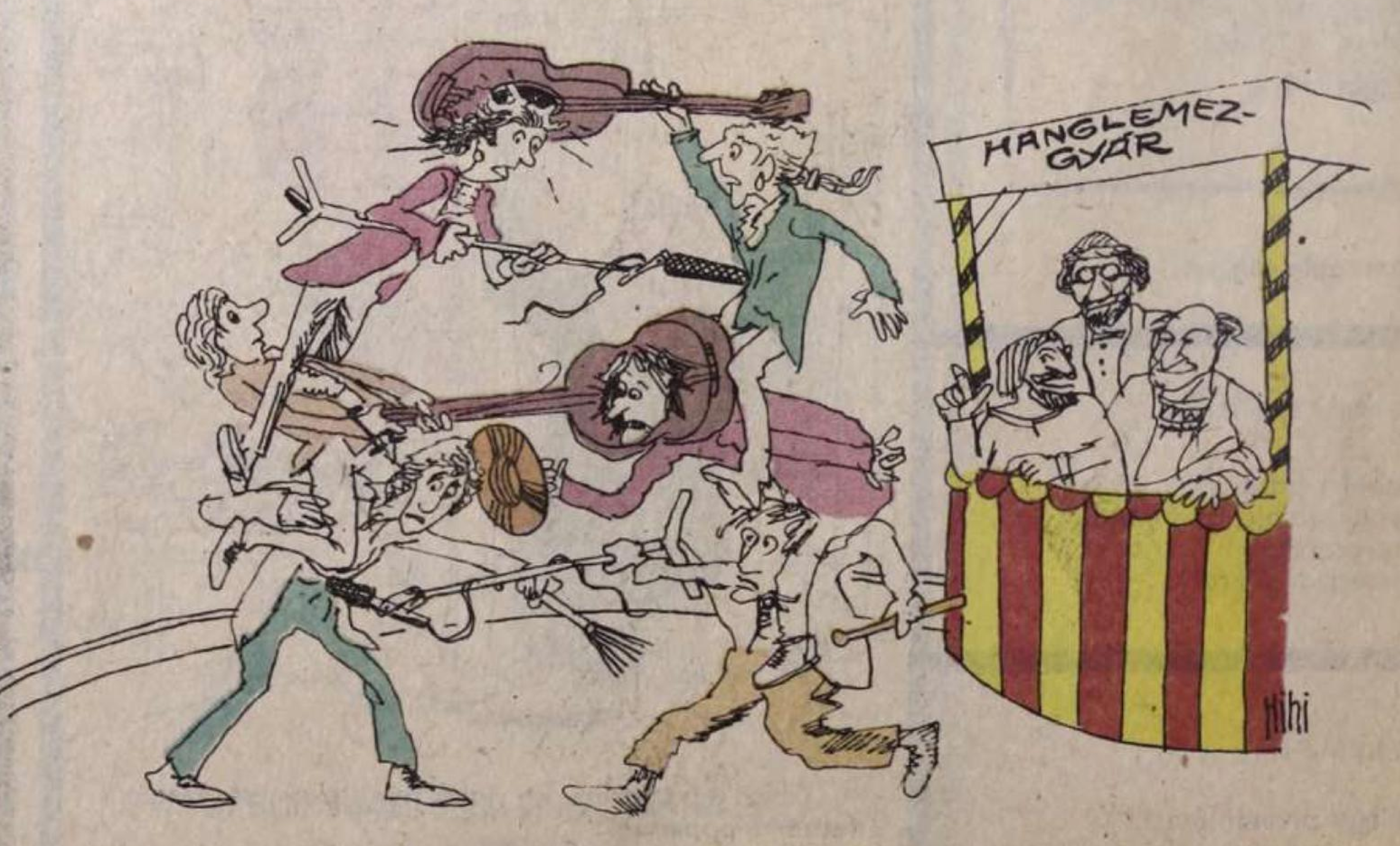
Másnap az operatív bizottság feloszlott . . .

Trunkó Barnabás

– Most, hogy elolvadt a hó, és elment az Isaura, elkezdhetünk dolgozni.

ROCK-ARÉNA

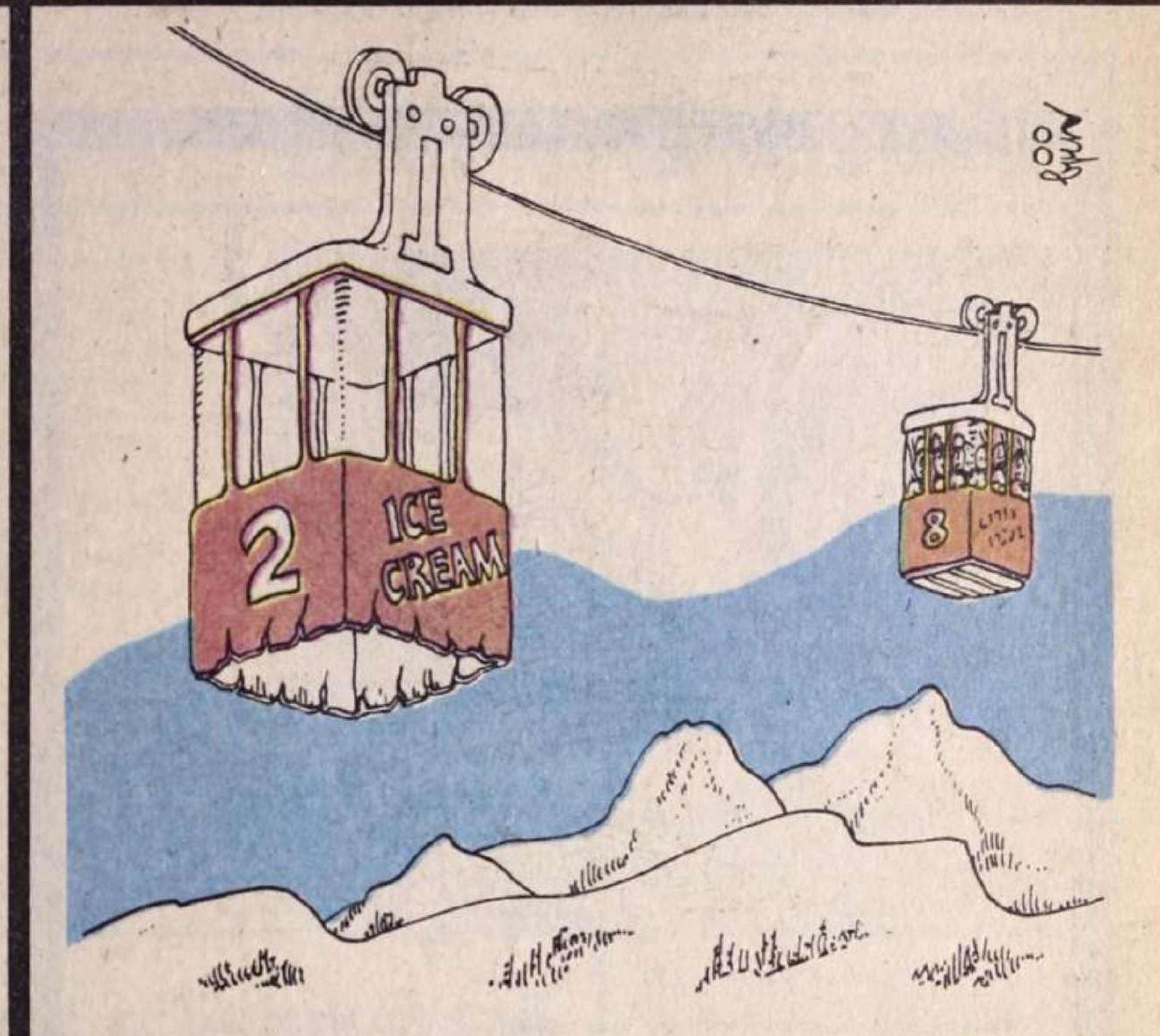

– A győztesekkel csinálunk nagylemezt . .

Alpok

BRENNER, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, DALLOS

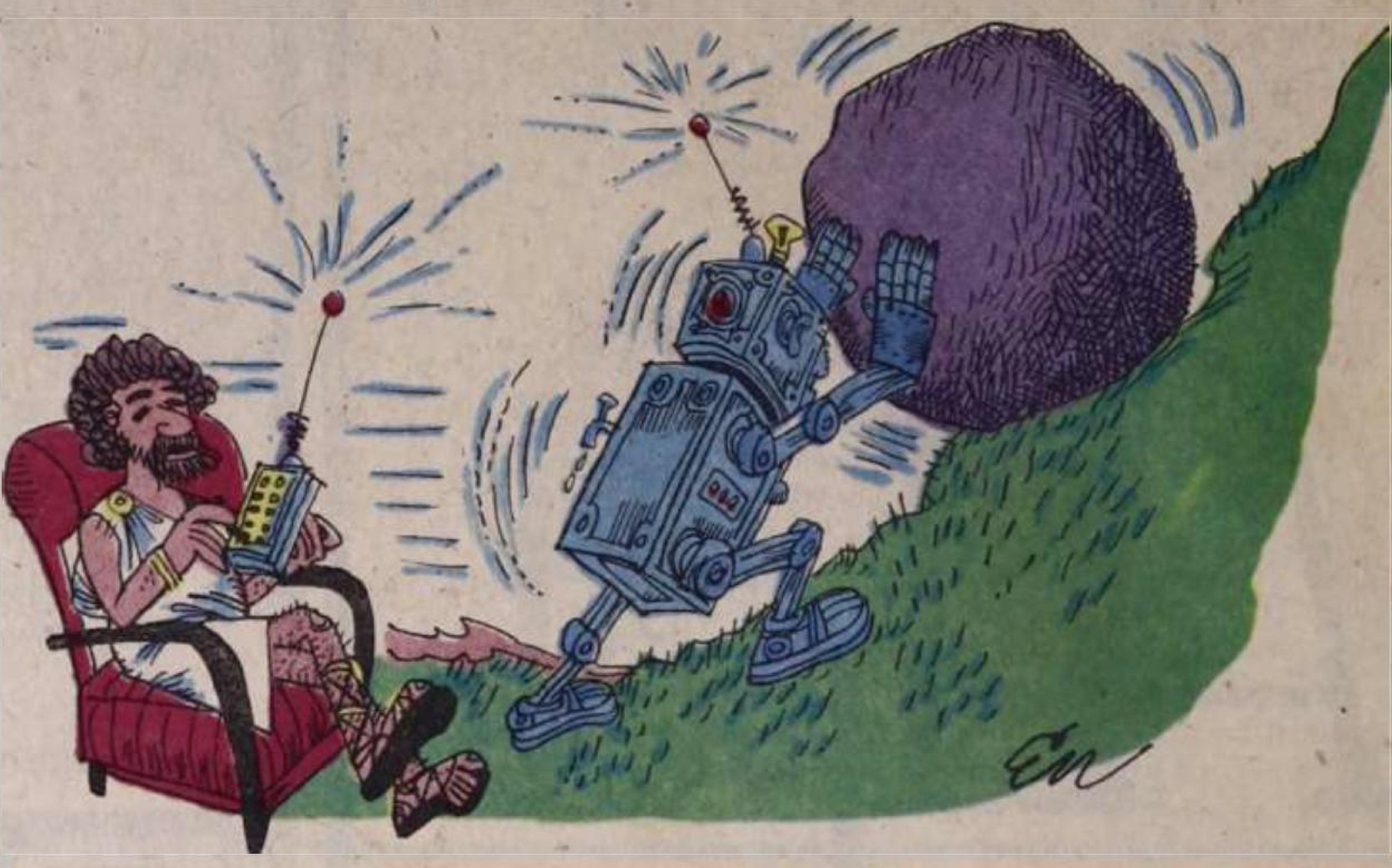

– Mindent kitalál, hogy ne kelljen dolgoznia . .

MODERN SZISZIFUSZ

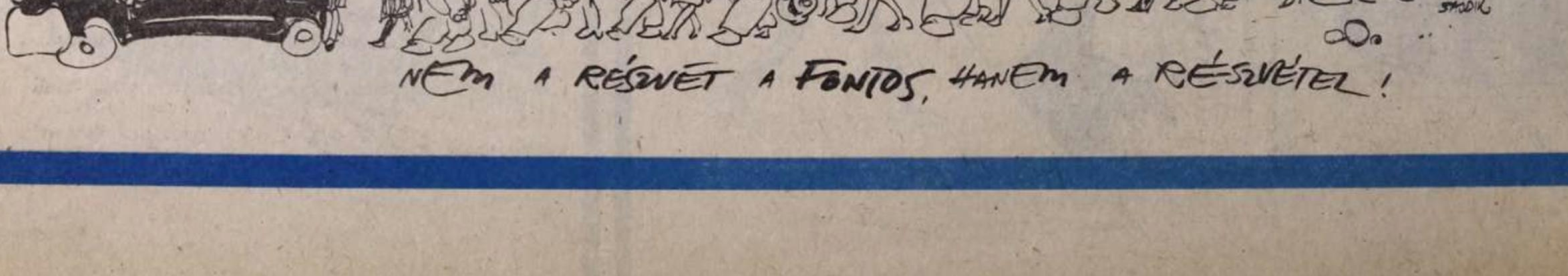

SAJDIK:

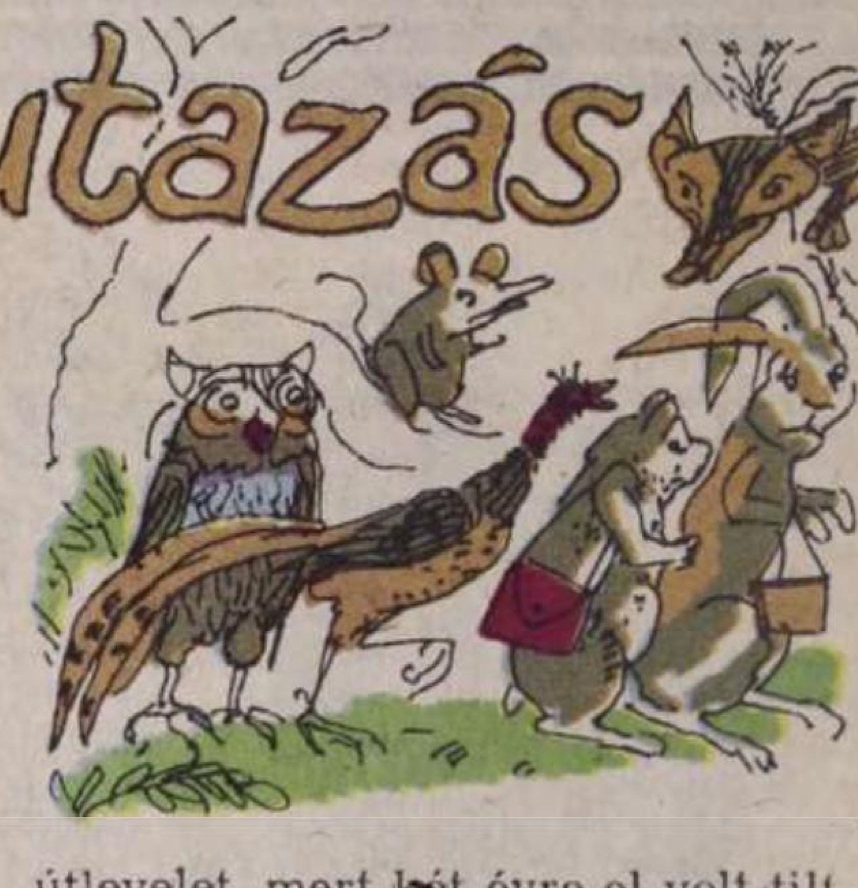

PERSZE HOGY BANÁLISAK A TÁNCDALOK, HA A FIATALOK ILYEN BANÁLISAN VISELKEDNEK!

NEM A RÉSZVÉT A FONTOS, HANEM A RÉSZVÉTEL!

Társasutazás

Egy szép napon a ravaszdi róka nagy táblát szegezett ki az oduja fölé: UTAZÁSI IRODA, olcsó társasutak a világ minden tájára! Kis állatoknak nagy kedvezmények!

A hír, hogy a ravaszdi társasutazási irodát nyitott, azonnal lázba hozta az erdőt. A vadállatok ugyanis addig rendkívül ritkán jártak külföldre. Időnként vándormadarak mesélték, hogy másutt magasabbak a fák, selymesebb a fű és kövérebbek a kukacok. Nem csoda hát, hogy aki csak tehette, rohant az erdei bankba, hogy kivegye megtakarított pénzét. A bagoly, aki egyébként munkaköréből kifolyólag napközben igen magas körökben szokott szundikálni, kapott egy fülest (nemhiába nevezik fülesbagolynak), hogy aki utazni akar, annak jó lesz igyekeznie, mert a helyek csak korlátozott számban állnak rendelkezésre.

A mezei egér elhatározta, hogy meglátogatja régnemlátott erdélyi rokonát, aki ott egy templomban lakott. A mezei pocok kiderítette magáról, hogy ősei ipszilonnal, eredetileg mezey-nek írták nevüket és írt Kuvaitba, hogy küldjenek meghívólevelet. A vaddisznó pedig már meg is kapta meghívólevelét, egy svédasztalra invitálták díszvendégnek.

A fácánok igen fegyelmezett állatok lévén két sorban álltak, a jobb oldali fácánok nyugatra kívántak utazni, a bal oldali fácánok pedig keletre. A fogoly szomorúan hüppögött egy faágon, nem kapott útlevelet, mert két évre el volt tiltva a közügyektől. A vakondok pedig a föld alá bújt szégyenében, mivel neki nem tellett külföldi útra.

Bezzeg tellett a nyúlnak. Amióta beütött a káposztatermés, nem volt az erdőben gazdagabb állat a nyúlnál. Ő nem is egy helyre készült a népes családjával, hanem spanyolba, olaszba és francba, és azon aggodalmaskodott, hogy melyik légitársasággal utazzanak, mivel a réti SAS-ban korábbi tapasztalatai alapján nem bízott eléggé.

A tisztás csendjét időnként hangos szarvasbőgés verte fel, a szarvasbika ugyanis összevitatkozott a feleségével, hogy Új-Zélandmenjenek-e, vagy régibe. Később nagy lökdösődés támadt. — Ellopták a pénzemet! — kiabált a muflon maflán, míg a fürj kétségbeesetten jajveszékelt, mert valaki széttiporta a tojásait. A mókus fenn a fán a fejét csóválta, s megállapította, hogy néha az állatok egészen úgy viselkednek, mint az emberek.

Karcagi László

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Az angol nyelv alapfokon tankönyvet hanganyaggal; — A német nyelv alapfokon kazettát; — A Mozgó Képek 1985. évi első hét számát; — Az Ötlet Video Magazin első számát; — Novag tm Micro II. sakkautomatához nyomóérintkező sávot; — Az Ország-Világ 1979—82 között megjelent számait; — A Természet és Társadalom 1973—75. közötti példányait; — A Tudomány és Technika 1962—63-ban megjelent számait; — Az Élet és Tudomány 1968—1976 között megjelent kalendáriumait; — A Szovjet Irodalom 1981—82-es számait; — A Tollasbál 1986-ban megjelent számát; — 1 és 6 éves gyerekekre való ruhát, cipőt; — Új Stihl 0,56 tip. motorfűrészt; — Simson Schwalbe motorkerékpár-üléshez alsó lemezt; — Lovaglással és lótenyésztéssel kapcsolatos régi könyveket.

KÍNÁLNAK: Német és angol nyelvű könyveket; Fantasztikus témájú könyveket; — Régi rádiókhoz, tévékhez alkatrészeket; — Híradástechnikai és háztartási gépekhez alkatrészeket.

CSERÉLNEK: Használt, működőképes Philips orsós magnót vagy bármi mást Az angol nyelv alapfokon tankönyvre hanganyaggal és A német nyelv alapfokon kazettájára; — Új kétszemélyes Kékes heverőt emeletes gyermekágyra vagy gyermekbútorra; — A Galaktika 1—10 számát a Mozgó Képek 1985. első hat számára és az Ötlet Video Magazin első számára; — Bélyegeket, rádió-, tévé, híradástechnikai és háztartásigép-alkatrészeket Novag tm Micro II. sakkautomatához való nyomóérintkező sávra; — Fantasztikus témájú könyveket, magazinokat hasonlóra; — 1906-os kiadású német nyelvkönyvet az FKK Naturist und Welt példányaira; — Német és angol nyelvű könyveket hasonlóra; — A Világjáró magazin 1. számát, egy német—magyar szótárat, a Hungária együttes Hotel Menthol, Aréna és Finálé c. nagylemezeit és külföldi bélyegeket John Williams A Jedi visszatér c. nagylemezére és az erről illetve az első két részről készült képekre, plakátokra; — Sinclaire ZX Spectrum programokat, hasonlókra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

Sajnos...

B. J.-né Budapest. — A Három bokor saláta című nóta dallamára Isauráról írt néhány megkapó sort. A köz épülésére és okulására ebből a versből idézünk egy rövid részletet: „Isaura-láz tört ki kisangyalom / Ragályos, mint a járvány, kisangyalom / Nem elég a sorozat /a sajtó is hódolgat /kisangyalom" majd a vers végén jön a refrén: „Rabszolgái ne legyünk, /jöjjön már meg az eszünk / kisangyalom!"

B. M. H. Budapest. — Kedves írása jó lélekre vall, azonban nem hisszük, hogy azt az „átokfajzat Leonciót" tojásnagyságú kövekkel kellene móresre tanítani.

?. ?. ?. — Ön azt kéri, olvassuk el írását, de sem nevét, sem a monogramját, sem pedig a beküldött jeligét ne közöljük, mert könnyen magára ismernének a környezetében. Kérését ezúton teljesítjük, azzal a megjegyzéssel, hogy nélkülünk is magára ismerhetnek azok, akik erre igényt tartanak.

Cs. K. Debrecen. — Az, hogy a főnöke először a jobb lábára veszi fel a cipőjét, véleményünk szerint nem politikai vicc.

Dr. T. L. Kaposvár. — Találós kérdései közül az egyik: „Mi az: ijedős hasadék? Válasz: Majrés!"

I. Sz. Dunaújváros. — Hátha valaki nem ismeri címen beküldött viccét ismerjük; a Ludas Matyi Hátha valaki nem ismeri rovatában olvastuk.

B. F. Lenti. — Anyósáról írott szellemes sorait szívesen továbbítjuk a valódi címzetthez — de ehhez az kell, hogy megírja az illető címét.

Többeknek, Magyarország. — Isaurának és a Rabszolgasorsnak vége. Elkezdődött a Mentők című csehszlovák sorozat, nézzék azt!

efespé

KIVIZSGÁLTÁK

Múlt évi 52—53. számunkban „Hoppon maradt Mary Poppins" címmel megjelent panaszos levélre az alábbi választ kapta olvasónk a Főmő-tól:

A Duna moziban a jelzett napon helyettesítő pénztáros dolgozott, aki közben kilépett a vállalattól — így felelősségre vonni nem állt módomban. Hasonló esetek elkerülése érdekében értekezlet keretén belül a moziban dolgozók figyelmét felhívtam arra, hogy ilyen incidens a jövőben akkor sem fordulhat elő, ha a filmszínházban nem a stabil állomány üzemeltet.

A történtekért elnézését kérem, bízva abban, hogy a jövőben hasonló esettel vállalatunk egyik filmszínházában sem találkozik.

Dr. Szőke Domonkosné
moziüzemi és műsorszerkesztési főov.

TÜCSÖK és BOGÁR

a Pilisbe. Útközben rövid pihenő többször lehetséges. Az első Pomázon, majd tovább kerékpározás a Pilisi Parkerdő területén, csodálatos őszi környezetben.
Étkezés: ebéd Leányfalun
Visszafelé rövid pihenő Szentendrén (üdítő, fagylalt).
Visszaérkezés a délutáni órákban.
Részvételi díj: 150 Ft
(mely ebédet, kétszeri üdítőt, fagylaltot és a kísérő költségét tartalmazza)
Időpont: V. 2.

Rohan az idő a Pilisben!

(Egy utazási programfüzetben lelte Kőmíves István)

Boros László a lovak között.

Nem lovak, csak egy ló, nem között, hanem rajta. Köztünk legyen mondva.

(A Népszabadságban fedezte fel Bacsa János kötegyáni olvasónk)

Pisában a listavezető

Rossz rágondolni, hol lehet a sereghajtó!

(A Sportfogadásban lelte Hegedüs Ernő)

A városnézés angol. francia, német, olasz nyelven történik, időtartama 90 perc.

Kinek nyelve vagyon, lássa!

(A Volántourist prospektusában fedezte fel Szabó András, győri olvasónk)

Színvinfarktus előtti és utáni, szívbetegek részére nagy gyógyhatású NITRO MACK RETARD 5 mg-os gyógyszer, haláleset miatt jutányosan átadó, csak orvosi javaslat alapján. Rowachol epe gyógyszer is.

Jaj!...

(A Kisiparos Újságban találta Horváthné Boda Éva, csornai olvasónk)

A barátaim sem érdekből lettek, bár a két legjobb barátom e szakmából került ki. Sajnos mindketten meghaltak.
– Ami ebben a szakmában nyilván hátrány.
– Amíg sikeres a zenekar, ennek nincs jelentő-

Egyikben sem az a kimondott fór!

(Az Ifjúsági Magazinból merítette Fekete Sándor, balmazújvárosi olvasónk)

Karácsony-sziget

Christmas Island. (2–3. oldal)
Terület: 370 km^2, lakatlan.
Lakosság: 3030 fő.
Népek: 58% kínai, 31% maláj, 11% egyéb.

Ahhoz képest elég sűrűn lakatlan.

(A Zsebatlaszban észlelte Mityók Ferenc, kunbajai olvasónk)

NINCS FILMVÍGJÁTÉK!

„Rosszkedvűek ma az emberek Pesten" — mondta nemrégiben a televízióban Karinthy Ferenc.

Ehhez nagyrészt hozzájárul az is — többek között —, hogy a mozikból sikerült szinte teljesen eltüntetni a színvonalas filmvígjátékokat. Mintha az lenne a cél, hogy az emberek ne nevessenek. Már tavaly is csak három ilyen film ment a mozikban, a felújításokat nem számítva. Viszont egyre több a primitív karatefilm. Ezekben szerintem több a durvaság, mint a humor.

Szász Mihály
Szeged

HIDEGLELÉS

című rejtvényünk megfejtése:
— Most az akarod, hogy az éjszaka kellős közepén hívjam ide az anyádat?

200—200 forintot nyert:
Simonné Dombai Anikó, Budapest, Kerepesi út 136., 1144;
Molnár Imre, Tiszavárkony, Béke út 1., 5092;
Bali Judit, Egyházasrádóc, Kossuth u. 36., 9783.
A nyereményeket postán küldjük el.

JATT

TRIBÜN

Muhammad Aliról mondta az egyik életrajzírója:

— A siker nem szállt a fejébe. Hanem kijött a száján.

A szálloda éjszakai portása vészes sikoltozásra riad.

— Benne van a telefonkönyvben... Benne van a telefonkönyvben...

Odarohan, benyit. A vendég tébolyult szemekkel ül az ágyában:

— Azt álmodtam, hogy ötmilliót nyertem a totón, de amikor ki akarták küldeni a pénzt, elvesztették a címemet.

Új tanító néni érkezik az alaszkai Fairbanks egyik iskolájába. Úgy április közepe felé megkéri a gyerekeket, hogy mindenki hozzon be valamit, ami számára a tavasz érkeztét jelenti. Az egyik srác két nagydarab flaszterral érkezik. A tanító néni csodálkozik, de a kisfiú megmagyarázza:

— Tetszik tudni, amikor annyira elolvad a hó meg a jég, hogy már a köveket is látni, akkor már nálunk is itt a tavasz.

Az úttörő focista édesapja büszkélkedik:

— Az én fiam ötféleképpen tudja rugni a tizenegyest. Jobb külsővel, jobb belsővel, bal külsővel, bal belsővel és végül úgy, hogy el is jusson a kapuig.

(p. p.)

– Itt az áruházunk dolgozói árulnak, törzs elvtárs, mert az emberek jobban veszik az állami árut is, ha így adjuk el...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Úgy tudtam, rosszul megy az üzleted. És most látom, hogy itt ülsz egy elegáns vendéglőben, kaviárt, rákot eszel és francia pezsgőt iszol!

— Rosszul megy, persze. Amikor még jól ment, a feleségemet is el tudtam hozni a vendéglőbe.

•

Egyszer megkérdezték Bernard Shaw-t, miért nem akar megnősülni?

— A nők olyanok, mint a cigaretta — felelte. — Eleinte nagyon kellemesek, de aztán a sok méreg felgyülemlik az emberben!

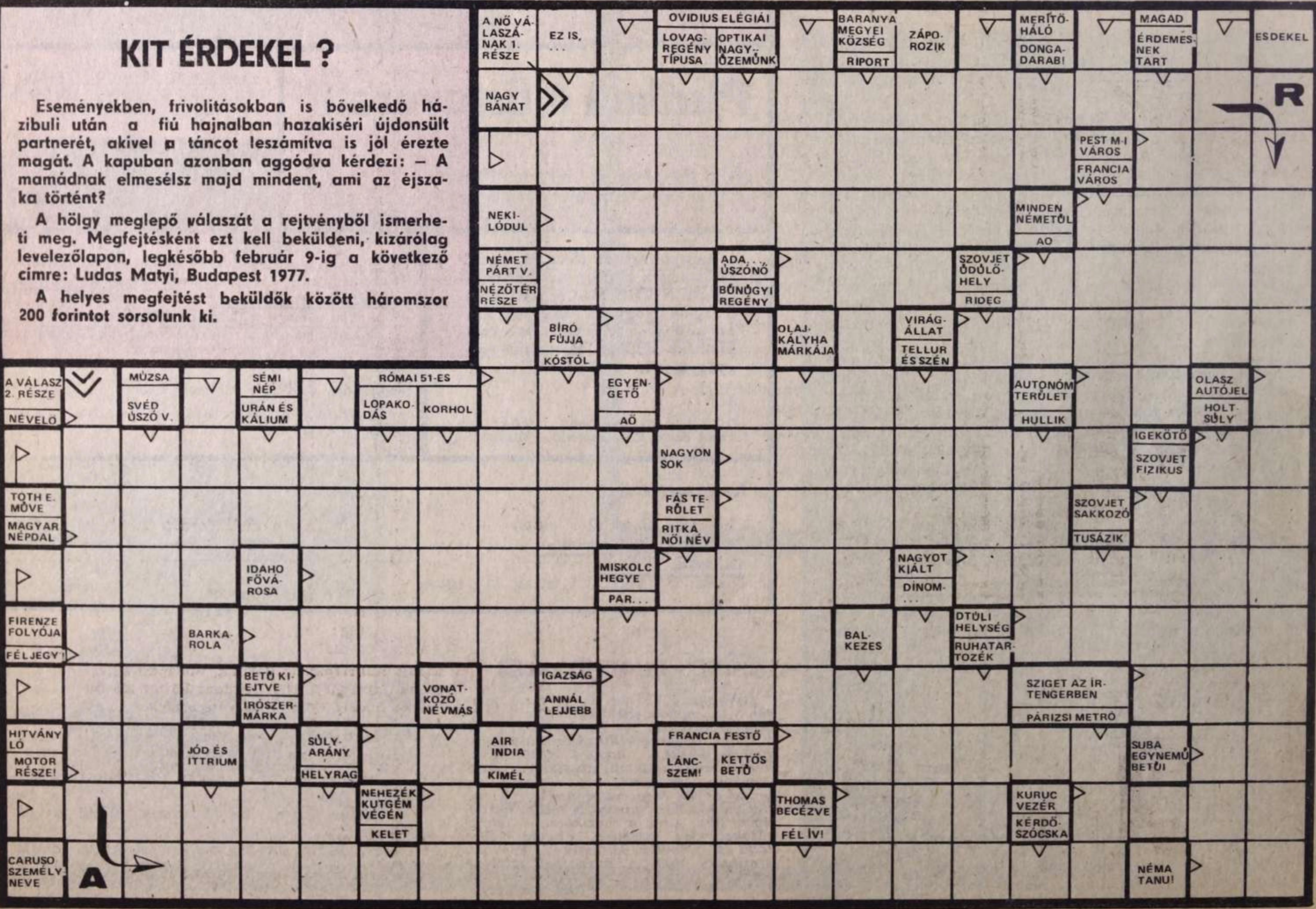
– Nem baj kisfiam, elhívtuk a pszichológus bácsit, ő majd kimagyarázza belőled...

KIT ÉRDEKEL?

Eseményekben, frivolitásokban is bővelkedő házibuli után a fiú hajnalban hazakíséri újdonsült partnerét, akivel a táncot leszámítva is jól érezte magát. A kapuban azonban aggódva kérdezi: – A mamádnak elmeséled majd mindent, ami az éjszaka történt?

A hölgy meglepő válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 9-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

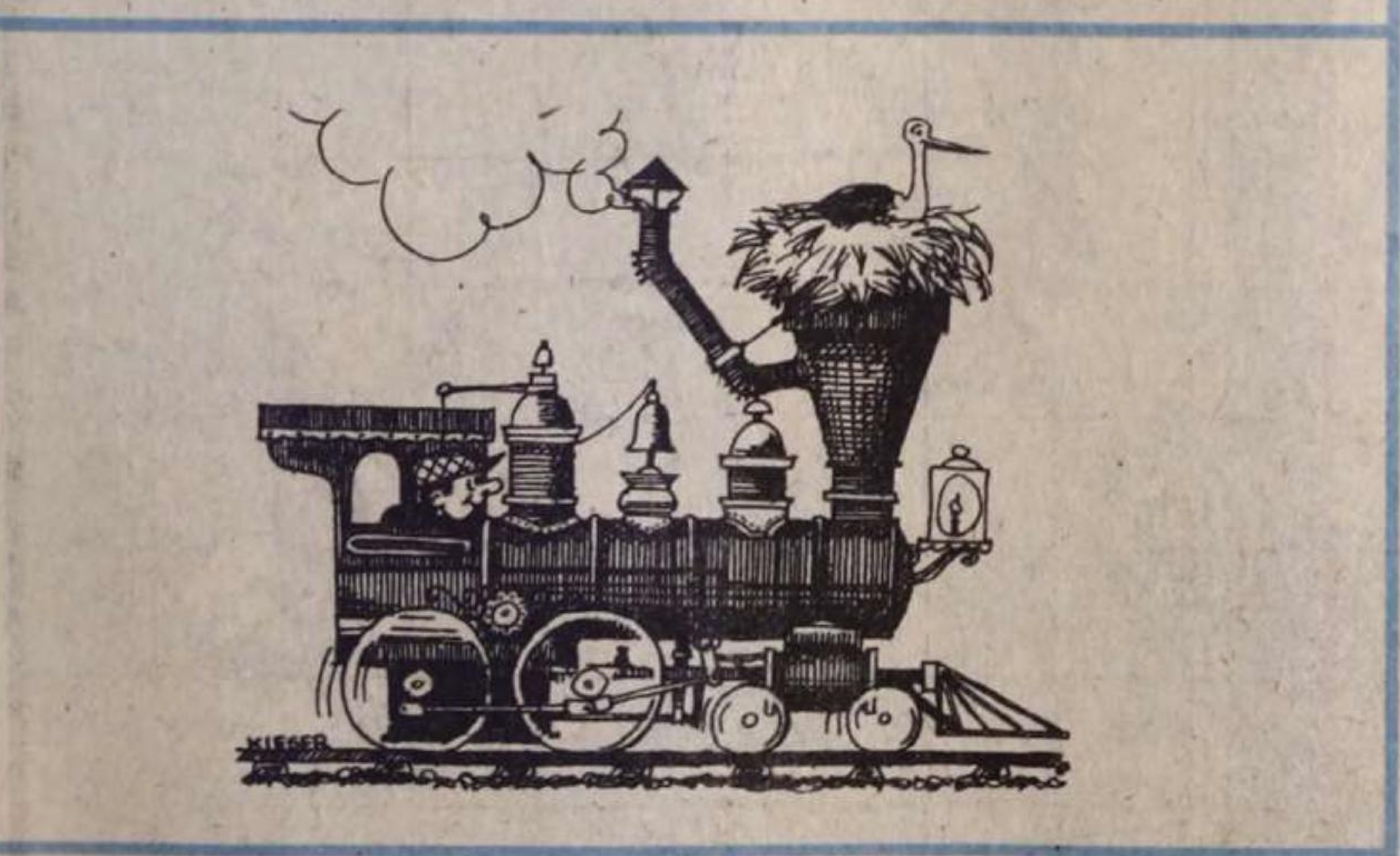
A NEU BERLINER ILLUSTRIERTE CÍMŰ LAPBÓL

RADOJ RALIN:

Az okos emberek hallgatnak a pusztában.

Ha középpont vagy, vigyázz, ne ördögi kör közepe légy.

Szögesdrót-fészekben nem kel ki a madár.

A művészet gyakran jól fizetett kishitűség.

Ó, pillanat, mily gyönyörű vagy! Fuss, hogy itt ne fogjanak!

Aki illúziókat táplál — éhes marad.

Emlék és nyugta nem korrigálható.

A legjobb önkiszolgálás az öngondolkodás.

Besározták őt is, hogy mocskosságuk nívóját emeljék.

Két-három toll nem elég, hogy egy nép szárnyaljon.

A félelem szentesíti az eszközt.

A szerelem nem az érzések demokráciája, hanem a szex diktatúrája.

Áldozatok nélkül nincsen kultúra, az áldozatoktól viszont a kultúrát nem lehet elvárni.

Lőni vagy nem lenni?

Más feleségét ne kívánd, mikor az válás előtt áll.

Ó, halhatatlanok, hogy nem őrültetek meg eddig?

Nem nehéz a meztelen igazságot megmutatni. A hazugságot vetköztessétek le!

Aki hátba akar szúrni, előbb szabad utat enged neked.

Akkor ember az ember, ha külföldön van napidíjjal.

A névtelen feljelentés jog vagy kötelesség?

Az ötlet olyan, mint az asszony: ha megkaparintja tőled valaki — övé.

Nem az erények, a káros szenvedélyek teszik egyenlővé az embereket.

Kezet nyújt, de hogy azt elfogadjam, gerincem kell hajlítanom.

Éhségsztrájkkal a jóllakottakat meg nem ijeszted.

Mi értelme ördögi körben előzni?

Nem erény hűnek lenni, ha nincs más választás.

Az a baj, Don Quijote, hogy a szélmalmok nem a képzelet szülöttei.

Szeresd felebarátodat, míg el nem árul.

Ki szelet vet, viharos sikereket arat.

Miért sietsz feltörni, forrás? Lejtő vár.

Ne adj kezébe senkinek fegyvert, mielőtt engedelmességéről nem gondoskodtál.

A legnagyobb szerénytelenség ellenségeddel dicsekedni.

A művészet: 1 százalék tehetség, 99 százalék pedig idegen munka kizsákmányolása.

Amely író nem hallgat, arról hallgatnak.

Boldogok, kik hisznek, mert ilyen emberekre mindenkinek szüksége van.

Az ismétlés a tudatlanság gyermeke.

Bolgárból fordította Szondi György

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-05
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

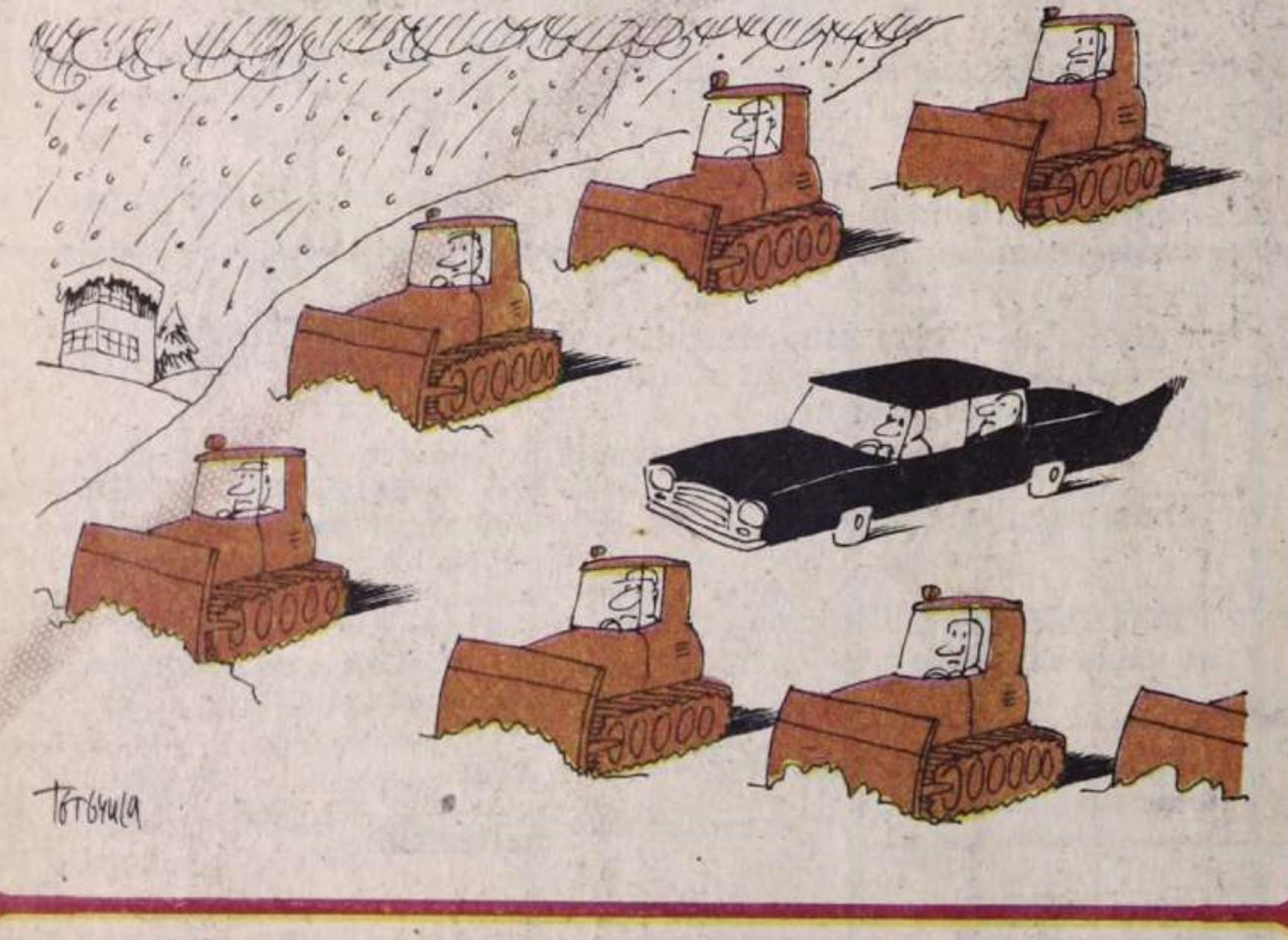
– Papa, járhatok a BMW-vel, amíg te odavagy?

CSÚSZIK A KERÉK

EMLÉKMŰ

A FONTOS EMBER

– Jó hírem van, apukám, megoldódott a ruhaproblémám az autósbálra.

– Azt hiszem, ő is tisztában van vele, hogy ilyen úton képtelenség megállni.